

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**
TOMASZ CHRÓSTNY

Poznań, dnia 3 lipca 2023 r.

RPZ.610.2.2023.PG

DECYZJA Nr RPZ 3/2023

I. Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 16 lutego 2007 r. (Dz. U. z 2021 r., poz. 275, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **uznaje za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów działania POLMEDIQ spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu polegające na:**

1. nieujawnianiu przez POLMEDIQ spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, w kierowanych do konsumentów zaproszeniach w formie druków bezadresowych, informacji o handlowym celu tych zaproszeń oraz prowadzonych wśród konsumentów bezpłatnych badań odporności, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r., poz. 2070, ze zm.), a tym samym narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

i nakazuje zaniechanie jej stosowania,

2. przekazywaniu konsumentom informacji, które mogą wprowadzać ich w błąd co do stanu zdrowia, w tym w zakresie posiadanych schorzeń oraz czynników, które schorzenia te wywołały, w celu wpłynięcia na decyzje konsumentów o zakupie oferowanych przez POLMEDIQ spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu produktów, w sytuacji gdy informacje o stanie zdrowia osób uczestniczących w badaniach przekazywane są przez przedstawiciela handlowego zatrudnianego przez Spółkę, nieposiadającego niezbędnych kompetencji do prowadzenia analiz wykonywanych badań, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r., poz. 2070 ze zm.), a tym samym narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

i nakazuje zaniechanie jej stosowania,

3. informowaniu przez POLMEDIQ spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu konsumentów w opracowanej przez tę Spółkę instrukcji użytkowania maty rehabilitacyjnej, że mata ta przeznaczona jest do magnetoterapii i umożliwia

leczenie licznych schorzeń, w sytuacji gdy zgodnie ze specyfikacją producenta przedmiotowa mata stanowi wyrób rehabilitacyjny z dzianin wełnianych o zastosowaniu medycznym dużo węższym aniżeli ten określony w stosowanej przez Spółkę instrukcji użytkowania, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową o której mowa w art. 7 pkt 17 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r., poz. 2070 ze zm.), a tym samym narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

i nakazuje zaniechanie jej stosowania.

4. informowaniu przez POLMEDIQ spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu konsumentów podczas prowadzonych badań, że oferowany badanym konsumentom udział w programie „Krok po zdrowie” obejmujący zakup określonych programem produktów jest refundowany lub przysługuje na jego zakup dofinansowanie, w sytuacji gdy deklarowana refundacja lub dofinansowanie nie istnieją, a cena za przystąpienie do programu jest ceną stałą wynikającą z aktualnej polityki cenowej Spółki, co wprowadza konsumentów w błąd co do istnienia szczególnej korzyści cenowej na zakup oferowanych przez Spółkę produktów i tym samym stanowi nieuczciwą praktykę rynkową określoną w art. 5 ust. 1 i 2 pkt 1 w zw. z art. 5 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2070, ze zm.), a tym samym narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

i nakazuje zaniechanie jej stosowania.

- II. Na podstawie art. 103 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **nadaje decyzji w zakresie pkt I sentencji rygor natychmiastowej wykonalności,**
- III. Na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275), **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na POLMEDIQ spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu środek usunięcia trwających skutków praktyk stwierdzonych w pkt I niniejszej decyzji, w postaci obowiązku skierowania listem poleconym - w terminie miesiąca od daty uprawomocnienia się decyzji - do wszystkich konsumentów, którzy zawarli w okresie od dnia 22 kwietnia 2022 r. do dnia wydania decyzji w niniejszej sprawie, tj. do dnia 3 lipca 2023 r. z POLMEDIQ spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu umowy sprzedaży, w sposób czytelny i zrozumiały pisemnej informacji, o treści:**

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w decyzji nr RPZ 3/2023, uznał za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów działania POLMEDIQ spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu polegające na:

1. *nieujawnianiu przez POLMEDIQ spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, w kierowanych do konsumentów zaproszeniach w formie druków bezadresowych, informacji o handlowym celu tych zaproszeń oraz prowadzonych wśród konsumentów bezpłatnych badań odporności, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r.,*

poz. 2070, ze zm.), a tym samym narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

2. przekazywaniu konsumentom informacji, które mogą wprowadzać ich w błąd co do stanu zdrowia, w tym w zakresie posiadanych schorzeń oraz czynników, które schorzenia te wywołały, w celu wpłynięcia na decyzje konsumentów o zakupie oferowanych przez POLMEDIQ spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu produktów, w sytuacji gdy informacje o stanie zdrowia osób uczestniczących w badaniach przekazywane są przez przedstawiciela handlowego zatrudnianego przez Spółkę, nieposiadającego niezbędnych kompetencji do prowadzenia analiz wykonywanych badań, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r., poz. 2070 ze zm.), a tym samym narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów
3. informowaniu przez POLMEDIQ spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu konsumentów w opracowanej przez tę Spółkę instrukcji użytkowania maty rehabilitacyjnej, że mata ta przeznaczona jest do magnetoterapii i umożliwia leczenie licznych schorzeń, w sytuacji gdy zgodnie ze specyfikacją producenta przedmiotowa mata stanowi wyrób rehabilitacyjny z dzianin wełnianych o zastosowaniu medycznym dużo węższym aniżeli ten określony w stosowanej przez Spółkę instrukcji użytkowania, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową o której mowa w art. 7 pkt 17 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r., poz. 2070 ze zm.), a tym samym narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów
4. informowaniu przez POLMEDIQ spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu konsumentów podczas prowadzonych badań, że oferowany badanym konsumentom udział w programie „Krok po zdrowie” obejmujący zakup określonych programem produktów jest refundowany lub przysługuje na jego zakup dofinansowanie, w sytuacji gdy deklarowana refundacja lub dofinansowanie nie istnieją, a cena za przystąpienie do programu jest ceną stałą wynikającą z aktualnej polityki cenowej Spółki, co wprowadza konsumentów w błąd co do istnienia szczególnej korzyści cenowej na zakup oferowanych przez Spółkę produktów i tym samym stanowi nieuczciwą praktykę rynkową określoną w art. 5 ust. 1 i 2 pkt 1 w zw. z art. 5 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2070, ze zm.), a tym samym narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

Treść decyzji nr RPZ 3/2023 dostępna jest na stronie www.uokik.gov.pl.

IV. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na POLMEDIQ spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu:

1. w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ww. ustawy, w zakresie opisanym w pkt I.1. sentencji niniejszej decyzji, **karę pieniężną** w wysokości 16.537,00 zł (słownie: szesnaście tysięcy pięćset trzydzieści siedem złotych), płatną do budżetu państwa,

2. w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ww. ustawy, w zakresie opisanym w pkt I.2. sentencji niniejszej decyzji, **karę pieniężną w wysokości 24.805,00 zł (słownie: dwadzieścia cztery tysiące osiemset pięć złotych)**, płatną do budżetu państwa,
 3. w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ww. ustawy, w zakresie opisanym w pkt I.3. sentencji niniejszej decyzji, **karę pieniężną w wysokości 24.805,00 zł (słownie: dwadzieścia cztery tysiące osiemset pięć złotych)**, płatną do budżetu państwa,
 4. w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ww. ustawy, w zakresie opisanym w pkt I.4. sentencji niniejszej decyzji, **karę pieniężną w wysokości 24.805,00 zł (słownie: dwadzieścia cztery tysiące osiemset pięć złotych)**, płatną do budżetu państwa,
- V. Na podstawie art. 106b ust. 1 i 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **nakłada na Krzysztofa Pawła Polus - Prezesa Zarządu POLMEDIQ spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu:**
1. w związku z umyślnym dopuszczeniem do naruszenia przez ww. Spółkę zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ww. ustawy, w zakresie wskazanym w pkt I.1 sentencji niniejszej decyzji **karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych)**, płatną do budżetu państwa,
 2. w związku z umyślnym dopuszczeniem do naruszenia przez ww. Spółkę zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ww. ustawy, w zakresie wskazanym w pkt I.2 sentencji niniejszej decyzji **karę pieniężną w wysokości 7.000,00 zł (słownie: siedem tysięcy złotych)**, płatną do budżetu państwa,
 3. w związku z umyślnym dopuszczeniem do naruszenia przez ww. Spółkę zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ww. ustawy, w zakresie wskazanym w pkt I.3 sentencji niniejszej decyzji **karę pieniężną w wysokości 7.000,00 zł (słownie: siedem tysięcy złotych)**, płatną do budżetu państwa,
 4. w związku z umyślnym dopuszczeniem do naruszenia przez ww. Spółkę zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ww. ustawy, w zakresie wskazanym w pkt I.4 sentencji niniejszej decyzji **karę pieniężną w wysokości 7.000,00 zł (słownie: siedem tysięcy złotych)**, płatną do budżetu państwa,
- VI. Na podstawie art. 106b ust. 1 i 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **nakłada na Martynę Polus - Członka Zarządu POLMEDIQ spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu:**
1. w związku z umyślnym dopuszczeniem do naruszenia przez ww. Spółkę zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ww. ustawy, w zakresie wskazanym w pkt I.1 sentencji niniejszej decyzji **karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych)**, płatną do budżetu państwa,
 2. w związku z umyślnym dopuszczeniem do naruszenia przez ww. Spółkę zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ww. ustawy, w zakresie wskazanym w pkt I.2

sentencji niniejszej decyzji **karę pieniężną w wysokości 7.000,00 zł (słownie: siedem tysięcy złotych)**, płatną do budżetu państwa,

3. w związku z umyślnym dopuszczeniem do naruszenia przez ww. Spółkę zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ww. ustawy, w zakresie wskazanym w pkt I.3 sentencji niniejszej decyzji **karę pieniężną w wysokości 7.000,00 zł (słownie: siedem tysięcy złotych)**, płatną do budżetu państwa,

4. w związku z umyślnym dopuszczeniem do naruszenia przez ww. Spółkę zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ww. ustawy, w zakresie wskazanym w pkt I.4 sentencji niniejszej decyzji **karę pieniężną w wysokości 7.000,00 zł (słownie: siedem tysięcy złotych)**, płatną do budżetu państwa,

VII. na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r., poz. 275, ze zm.) w zw. z art. 83 tej ustawy w zw. z art. 263 § 1 i 2 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022r. poz. 2000 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **obciąża POLMEDIQ spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu** kosztami postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w kwocie 56,70 zł (słownie: pięćdziesiąt sześć złotych 70/100) oraz zobowiązuje tego Przedsiębiorcę do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Uzasadnienie

Na skutek skargi konsumenta, postanowieniem z dnia 12 lipca 2022 r., w sprawie RPZ.403.2.2022.PG, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające w celu wstępnego ustalenia, czy działania POLMEDIQ sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu oraz podmiotów z nią powiązanych, dotyczące sprzedaży towarów i świadczenia usług konsumentom, mogą stanowić praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r., poz. 275 - dalej: u.o.k.k.).

W ramach wskazanego postępowania wyjaśniającego przeprowadzono kontrolę w spółce POLMEDIQ sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu (dalej: „Spółka”). W toku postępowania pracownicy UOKiK podjęli m.in. czynności zmierzające do zakupu towaru w trakcie organizowanych przez Spółkę bezpłatnych badań odporności.

Analiza materiałów uzyskanych w toku postępowania dała podstawę do wszczęcia, postanowieniem z dnia 2 marca 2023 r., postępowania w sprawie stosowania przez Spółkę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na:

1. nieujawnianiu przez Spółkę, w kierowanych do konsumentów zaproszeniach w formie druków bezadresowych, informacji o handlowym celu tych zaproszeń oraz prowadzonych wśród konsumentów bezpłatnych badań odporności, co mogło stanowić nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r., poz. 2070, ze zm. - dalej: u.p.n.p.r.), a tym samym mogło naruszać art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 u.o.k.k.;

2. przekazywaniu konsumentom informacji, które mogą wprowadzać ich w błąd co do stanu zdrowia, w tym w zakresie posiadanych schorzeń oraz czynników, które schorzenia te wywołały, w celu wpłynięcia na decyzje konsumentów o zakupie oferowanych przez Spółkę produktów, w sytuacji gdy informacje o stanie zdrowia osób uczestniczących w badaniach przekazywane są przez przedstawiciela handlowego zatrudnianego przez Spółkę, nieposiadającego niezbędnych kompetencji do prowadzenia analiz wykonywanych badań, co mogło stanowić nieuczciwą praktykę rynkową o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 u.p.n.p.r., a tym samym mogło naruszać art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 u.o.k.k.,
3. informowaniu przez Spółkę konsumentów w opracowanej przez tę Spółkę instrukcji użytkowania maty rehabilitacyjnej, że mata ta przeznaczona jest do magnetoterapii i umożliwia leczenie licznych schorzeń, w sytuacji gdy zgodnie ze specyfikacją producenta przedmiotowa mata stanowi wyrób rehabilitacyjny z dzianin wełnianych o zastosowaniu medycznym dużo węższym aniżeli ten określony w stosowanej przez Spółkę instrukcji użytkowania, co mogło stanowić nieuczciwą praktykę rynkową o której mowa w art. 7 pkt 17 u.p.n.p.r., a tym samym mogło naruszać art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 u.o.k.k.,
4. informowaniu przez Spółkę konsumentów podczas prowadzonych badań, że oferowany badanym konsumentom udział w programie „Krok po zdrowie” obejmujący zakup określonych programem produktów jest refundowany lub przysługuje na jego zakup dofinansowanie, w sytuacji gdy deklarowana refundacja lub dofinansowanie nie istnieją, a cena za przystąpienie do programu jest ceną stałą wynikającą z aktualnej polityki cenowej Spółki, co mogło wprowadzać konsumentów w błąd co do istnienia szczególnej korzyści cenowej na zakup oferowanych przez Spółkę produktów i tym samym może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową określoną w art. 5 ust. 1 i 2 pkt 1 w zw. z art. 5 ust. 3 pkt 5 u.p.n.p.r., a tym samym mogło naruszać art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 u.o.k.k.,

a także przeciwko Martynie Polus oraz Krzysztofowi Pawłowi Polus - członkom zarządu Spółki w sprawie nałożenia kary pieniężnej za umyślne dopuszczenie do naruszenia przez POLMEDIQ spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu zakazów określonych w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 u.o.k.k., w zakresie wskazanym w tym postanowieniu.

Spółka i Zarząd zostali zawiadomieni o wszczęciu postępowania pismem z dnia 2 marca 2022 r. Spółka ustosunkowała się do stawianych zarzutów pismem z dnia 18 kwietnia 2023 r. W piśmie tym Spółka przyznała, że zaprasza klientów na bezpłatne badania. Podkreśliła, że w ramach wizyty konsument otrzymuje bon na okaziciela do przeprowadzenia badań w spółce [usunięto] oraz badanie urządzeniem marki [usunięto]. Zdaniem Spółki, obsługa urządzenia marki [usunięto] nie wymaga posiadania wiedzy czy kwalifikacji medycznych.

Spółka zwróciła uwagę, że nie wszyscy konsumenci mają mieć przedstawianą ofertę handlową. Dotyczy to klientów, którzy nie wyrażają pisemnej zgody w tym przedmiocie. Z informacji przekazanych przez Spółkę wynika, że od początku istnienia Spółki takiej zgody miało nie udzielić około [usunięto] osób. Potwierdzeniem tego ma być liczba wydanych przez Spółkę bonów ([usunięto]) w zestawieniu z liczbą zawartych umów ([usunięto]).

W odpowiedzi Spółka przyznała, że w jej siedzibie konsumenci badani są przy wykorzystaniu urządzenia marki [usunięto], przy czym, analizę wyników prowadzi pani [usunięto]. Spółka zaznaczyła, że jej pracownicy potrafią odczytać wyniki badań i przedstawić je klientom,

natomiast na dalszym etapie konsumentem mają zajmować się dietetyk i fizjoterapeuta. Spółka podniosła, że miała otrzymać informację ze strony firmy [usunięto], że do odczytywania wyników analiz wykonywanych przy wykorzystaniu urządzenia te maki nie jest niezbędne specjalistyczne wykształcenie o charakterze medycznym. Spółka zarzuciła równocześnie Prezesowi Urzędu, że samodzielnie nie zwrócił się ze stosownym zapytaniem do firmy [usunięto].

Spółka w piśmie przyznała, że konsumentom wykonywany jest tak zwany test punktowy (prowadzony jest wywiad przy jego wykorzystaniu). Mał on zostać opracowany, zgodnie z zapewnieniami Spółki przez jej specjalistów. Natomiast, Pani [usunięto] ma jedynie przedstawiać konsumentowi wynik (liczbę uzyskanych punktów) przeprowadzanego testu. Zdaniem Spółki osoba prowadząca z konsumentami wstępną rozmowę ma nie diagnozować chorób i nie udzielać żadnych świadczeń zdrowotnych. Dopiero dietetyk i fizjoterapeuta mają dobierać szczegółowy program rehabilitacji. W ocenie Spółki, jej stanowisko ma znajdować potwierdzenie w nagraniu kontroli przeprowadzonej w trybie tak zwanego „tajemniczego klienta”. Spółka wskazała jednocześnie, że pani [usunięto] pełni nie tylko funkcję przedstawiciela handlowego, ale „również zajmuje się obsługą klientów, dbaniem o obsługę klientów itp.”.

W ocenie Spółki, wbrew ustaleniom Prezesa Urzędu, treść instrukcji dotyczącej zastosowania oferowanej przez nią maty jest prawidłowa. Ma być przy tym zgodna z opracowaniami naukowymi. Mata ma zawierać bowiem magnesy neodymowe. Na dowód swoich twierdzeń Spółka do odpowiedzi na postawione jej zarzuty załączyła opinię sporządzoną przez [usunięto], prowadzącego indywidualną praktykę lekarską. Spółka zaznaczyła przy tym, że Prezes Urzędu nie wykazał, że oferowana przez Spółkę mata nie ma właściwości określonych w kolportowanej wśród konsumentów instrukcji.

Odnosząc się do ostatniego z postawionych jej zarzutów, dotyczącego wprowadzania konsumentów w błąd co do istnienia szczególnej korzyści cenowej, Spółka podniosła, że na jej stronie internetowej oraz w samej placówce opublikowała cennik. Wskazała, że wartość samych usług oferowanych konsumentom w ramach pakietu to koszt około [usunięto] zł. Do tego konsumenci w ramach pakietu mają otrzymywać suplementy, których koszt to około [usunięto] zł. Wartość poszczególnych towarów i usług znacząco ma więc przekraczać cenę oferowanego konsumentom pakietu. Spółka wyjaśniła, że po rozpoczęciu działalności w kwietniu 2022 r. zdecydowała się przekazać środki na dofinansowanie kosztów zabiegów konsumentom. Przyznała, że „być może błędnie użyte zostało określenie >>refundacja<<”. Spółka zapewniła przy tym, że tym określeniem ma się już nie posługiwać. Podkreśliła jednocześnie, że w ramach pakietu konsument ma oszczędzać od 4.000 do 5.000 zł.

Na powołane w odpowiedzi okoliczności Spółka, prócz prywatnej opinii [usunięto], nie przedstawiła żadnych dodatkowych dowodów.

Pismem z dnia 7 czerwca 2023 r. Spółka oraz członkowie jej Zarządu zawiadomieni zostali o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu oraz zaliczeniu w poczet dowodów zawiadomienia [usunięto] z dnia 27 lutego 2023 r. W reakcji na to zawiadomienie, w dniu 19 czerwca 2023 r. Krzysztof Polus zapoznał się z aktami sprawy, a w dniu 21 czerwca 2023 r. wpłynęło kolejne pismo Spółki zawierające stanowisko w sprawie. W piśmie tym Spółka zarzuciła brak uzupełnienia materiału dowodowego sprawy, stosownie

do jej sugestii zawartych w piśmie z dnia 18 kwietnia 2023 r. Wskazała, że aktualnie współpracuje również z lekarzem medycyny.

Spółka w piśmie z dnia 20 czerwca 2023 r. zarzuciła ponadto, że Urząd nie zwrócił się do jej klientów. Wskazała na konieczność weryfikacji informacji dotyczących urządzenia marki [usunięto] oraz na fakt załączenia do pisma z dnia 18 kwietnia 2023 r. opinii lekarza [usunięto].

Ustosunkowując się do zawiadomienia [usunięto] Spółka podniosła, że Pani [usunięto] miała wykonane w placówce Spółki 44 zabiegi w okresie 2 miesięcy, a zastrzeżenia zgłosiła dopiero po wykorzystaniu wszystkich świadczeń. Spółka zaprzeczyła twierdzeniom konsumentki, że pozostawała pod wpływem silnego nacisku i presji.

Spółka w swoim piśmie zwróciła uwagę, że 22 kwietnia 2023 r. obchodziła „pierwsze urodziny placówki”. W ramach jubileuszu wszyscy dotychczasowi klienci mogli skorzystać z bezpłatnego instruktażu i spaceru z instruktorem nordic walking. Do pisma Spółka załączyła fotografie z tego wydarzenia.

Niezależnie od powyższego, w piśmie z dnia 20 czerwca 2023 r. Spółka złożyła wnioski o:

- przesłuchanie Martyny Polus (Spółka nie wskazała faktów na które miałyby być słuchana),
- przesłuchanie [usunięto] na okoliczność świadczonych przez nich usług i wykonywanej przez nich pracy,
- zwrócenie się do klientów Spółki o udzielenie informacji dotyczących sposobu zawierania umów, zasad stosowanych w Spółce oraz zadowolenia klientów ze świadczonych usług,
- przeprowadzenia dowodu z korespondencji z [usunięto] oraz [usunięto] (do pisma z dnia 20 czerwca Spółka załączyła wyłącznie pismo do [usunięto] z dnia 8 listopada 2022 r.),
- przeprowadzenia dowodu ze zdjęć i informacji dotyczących pierwszych urodzin Spółki.

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2023 r. Prezes Urzędu pominął wnioski dowodowe dotyczące:

- 1) przesłuchania w charakterze strony Martyny Polus,
- 2) przesłuchanie w charakterze świadków [usunięto],
- 3) zwrócenia się do klientów POLMEDIQ sp. z o.o. o udzielenie informacji dotyczących sposobu zawierania umów, zasad stosowanych w tej Spółce oraz zadowolenia klientów ze świadczonych usług.

W ocenie Prezesa Urzędu, przeprowadzenie wnioskowanych przez Spółkę dowodów jest zbędne i nie przyczyni się do wyjaśnienia istotnych w rozpatrywanej sprawie okoliczności.

Odnosząc się do wniosku o przeprowadzenie dowodu z zeznań Martyny Polus zwrócić należy uwagę, że Spółka nie wskazała faktów, na które miałyby być przeprowadzony dowód z jej zeznań. Nie należy przy tym zapominać, że w toku przeprowadzonej kontroli obszernie wyjaśnienia zostały odebrane od Prezesa Zarządu Spółki Krzysztofa Polus. Mając to na względzie Prezes Urzędu uznał przeprowadzenie dodatkowego dowodu z zeznań Martyny Polus za zbędne.

Podobne za zbędne uznał przeprowadzenie dowodu z zeznań zatrudnionych w Spółce [usunięto]. W tym przedmiocie zwrócić należy uwagę, że Spółka nie wskazała faktów, na jakie mieliby być oni słuchani. Poprzestała jedynie na wskazaniu ogólnikowych okoliczności,

które zostały już w stopniu wystarczającym wykazane innymi dowodami, w tym dokumentami zawartych z nimi umów, wyjaśnieniami złożonymi przez Prezesa Zarządu Spółki, czy też materiałem pozyskanym w toku kontroli w trybie tajemniczego klienta.

Za zbędne i zmierzające do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania Prezes Urzędu uznał zwracanie się do klientów Spółki o udzielenie informacji dotyczących sposobu zawierania umów, zasad stosowanych w Spółce oraz zadowolenia klientów ze świadczonych usług. Zaznaczyć należy, że fakty dotyczące sposobu zawierania umów z konsumentami zostały już w sposób wystarczający wykazane na podstawie dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego. Wydając decyzję Prezes Urzędu dysponuje bowiem nie tylko wzorami i egzemplarzami umów, ale również szczegółowymi wyjaśnieniami Prezesa Zarządu Spółki oraz materiałami z kontroli w trybie tajemniczego klienta.

Spółka wnioskowała o zwrócenie się do jej klientów w przedmiocie „zasad stosowanych w Spółce” nie wskazując przy tym o jakie zasady chodzi. Tym samym wniosek Spółki jest w praktyce niewykonalny. Niezależnie od tego należy stwierdzić, że wszelkie okoliczności dotyczące zasad stosowanych w Spółce w zakresie zarzuconych Spółce praktyk zostały wykazane dotychczas zgromadzonym obszernym materiałem dowodowym.

Zbędne jest także badanie zadowolenia klientów ze świadczonych usług, w sytuacji, gdy z materiału dowodowego w sposób jasny wynika, że byli oni wielokrotnie wprowadzani w błąd na różnych etapach zawierania umowy ze Spółką. Zwrócić przy tym należy uwagę, że zadowolenie danego klienta jest okolicznością subiektywną, a nie faktem przesądzającym o możliwości zarzucenia przedsiębiorcy stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych. Wspomnieć należy, że praktyka rynkowa stosowana przez przedsiębiorców wobec konsumentów jest nieuczciwa, jeżeli jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i w istotny sposób zniekształca lub może zniekształcić zachowanie rynkowe przeciętnego konsumenta przed zawarciem umowy dotyczącej produktu, w trakcie jej zawierania lub po jej zawarciu (dla stwierdzenia nieuczciwości praktyki nie jest niezbędne określenie kręgu osób faktycznie pokrzywdzonych daną praktyką - wystarczające jest wykazanie potencjalnego zniekształcenia zachowania konsumenta tą praktyką).

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Spółka prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego o numerze 960942. Zgodnie z informacją odpowiadającą odpisowi pełnemu z Rejestru Przedsiębiorców, Spółka została zarejestrowana 23 marca 2022 r. Zgodnie z wpisem Spółki do KRS, przeważającym przedmiotem jej działalności jest pozostała działalność w zakresie opieki zdrowotnej, gdzie indziej niesklasyfikowana.

(Dowód: informacja odpowiadająca odpisowi pełnemu z Rejestru Przedsiębiorców, k. 40-41 akt adm.)

Z poczynionych ustaleń wynika, że Spółka prowadzi placówkę rehabilitacyjno- terapeutyczną na terenie Poznania, przy czym została wpisana do Rejestru Podmiotów Wykonujących Działalność Leczniczą pod numerem 000000252001.

(Dowód: wydruk z Księgi Rejestrowej, k. 423-424 akt adm.)

Spółka posiada „Regulamin organizacyjny podmiotu leczniczego POLMEDIQ spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Zgodnie z treścią § 7 ust. 1 tego regulaminu,

„świadczenia zdrowotne udzielane są przez personel medyczny Podmiotu, posiadający wymagane przepisami odrębnymi kwalifikacje zawodowe”.

(Dowód: Regulamin organizacyjny podmiotu leczniczego POLMEDIQ spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, k. 134-144 akt adm.)

W ofercie Spółki znajdują się różnego rodzaju usługi o charakterze medycznym. Równolegle Spółka oferuje konsumentom udział w programie „Krok po zdrowie”. Zgodnie z informacją zawartą na stronie internetowej <http://www.polmediq.pl/program> ten obejmuje: badanie odporności, skierowanie na badania diagnostyczne, indywidualne konsultacje i zalecenia dietetyczne, indywidualne konsultacje i zalecenia fizjoterapeutyczne, poradę psychologiczną, komplet zabiegów dostosowanych do potrzeb pacjenta, kontynuację terapii w domu, materiały edukacyjne oraz możliwość korzystania z infolinii medycznej umożliwiającej konsultacje telefoniczne z dietetykiem, fizjoterapeutą i psychologiem. W praktyce udział w programie łączy się z zakupem jednego z oferowanych przez Spółkę towarów (poduszki rehabilitacyjnej wełnianej, maty rehabilitacyjnej wełnianej lub rewitalizatora wody) oraz materiałów edukacyjnych w zestawie z usługami szczegółowo opisanymi w zawieranej umowie sprzedaży.

(Dowód: wydruki strony internetowej www.polmediq.pl, k. 13-39, 438-442 akt adm.; wyjaśnienia Krzysztofa Pawła Polusa, k. 419-420 akt adm.; egzemplarze umów sprzedaży, k. 145-233 akt adm.)

Spółka faktycznie rozpoczęła działalność w kwietniu 2022 r. Z przekazanych przez Spółkę informacji wynika, że w okresie od 22 kwietnia 2022 r. do 31 sierpnia 2022 r. zawarła z konsumentami [usunięto] umów, w tym od [usunięto] konsumentów odstąpili.

(Dowód: wyjaśnienia Krzysztofa Pawła Polusa, k. 419-420 akt adm.; pismo Spółki z dnia 23 września 2022 r., k. 369-370 akt adm.)

Z materiału zgromadzonego w toku postępowania wyjaśniającego wynika, że Spółka zaprasza konsumentów na organizowane badania m.in. przy wykorzystaniu ulotek bezadresowych (informację o możliwości skorzystania z badań odnaleźć można również na stronie internetowej Spółki). Kolportaż ulotek wykonywany jest na zlecenie Spółki przez [usunięto] w ramach umowy zawartej w dniu [usunięto]

(Dowód: wydruki strony internetowej www.polmediq.pl, k. 13-39, 438-442 akt adm.; egzemplarze ulotek bezadresowych, k. 12, 372, 421, 422, 447 akt adm.; wyjaśnienia Krzysztofa Pawła Polusa, k. 419-420 akt adm.; umowa [usunięto], k. 235-239 akt adm.; umowa ramowa o współpracy z dnia [usunięto], k. 274-276 akt adm.)

Od początku prowadzenia działalności Spółka stosuje jeden wzór ulotki, przy czym za jej opracowanie odpowiedzialna była zewnętrzna firma marketingowa - [usunięto]. Treść kolportowanej ulotki została przez Spółkę zaakceptowana, co potwierdza korespondencja mailowa pomiędzy Spółką a zleceniobiorcą.

(Dowód: egzemplarze ulotek bezadresowych, k. 12, 372, 421, 422, 447 akt adm.; wyjaśnienia Krzysztofa Pawła Polusa, k. 419-420 akt adm.; umowa ramowa o współpracy [usunięto], k. 274-276 akt adm.; pismo Spółki z dnia 23 września 2022 r., k. 369-370 akt adm.; wydruki korespondencji elektronicznej, k. 408-414 akt adm.; wzory ulotek, k. 415-416 akt adm.)

Kolportowane na zlecenie Spółki ulotki mają następującą treść:

POLMEDIQ

BEZPŁATNE BADANIE ODPORNOŚCI

Bezpieczne * Bez skierowania * Bezinwazyjne

Podczas wizyty wykonamy bezpłatną analizę składu ciała, której wyniki otrzyma każda osoba. Wizyta jest indywidualna z zachowaniem reżimów sanitarnych i trwa ok. 45 min., każdy pacjent otrzyma skierowanie na pełną morfologię. Proszę zabrać ze sobą dokumentację medyczną (jeśli jest).

Udzielimy porad dotyczących:

- **Braku odporności:** częste przeziębienia, osłabienie, bóle głowy, migreny, bezsenność
- **Chorób układu kostnego:** osteoporoza, zwyrodnienia stawów, rwa kulszowa, bóle kręgosłupa, stawów i mięśni
- **Chorób krążenia:** miażdżyca, arytmia, nadciśnienie
- **Schorzeń metabolicznych:** zagrożenie cukrzycą, otyłość, żylaki

Miejsce: Placówka Polmediq (parter, podjazd dla wózków)
ul. Hetmańska 26/1, Poznań

Termin: 19.08.2022 (piątek) w godz. 10:00–18:00

Rejestracja tylko telefoniczna od 8:00 do 16:00 w dni robocze

Liczba badań ograniczona!

Rejestracja: ☎ 515 149 417

Badanie bezpłatne dla obywateli RP w wieku od 40 do 85 roku życia. Przeciwwskazania: rozrusznik, kardiostymulator, choroba nowotworowa.

(Dowód: egzemplarze ulotek bezadresowych, k. 12, 372, 421, 422, 447 akt adm.)

Zgodnie z treścią ulotek, osoby chcące wziąć udział w badaniach obowiązuje uprzednia rejestracja telefoniczna. Za prowadzenie rejestracji odpowiada (zgodnie z zawartą umową o współpracy [usunięto]) [usunięto].

(Dowód: egzemplarze ulotek bezadresowych, k. 12, 372, 421, 422, 447 akt adm.; umowa ramowa o współpracy [usunięto], k. 274-276 akt adm.)

Ze znajdujących się w aktach sprawy nagrań rozmów wynika, że rejestracja ma formę rejestracji na badania medyczne. Rejestrujący się konsument podaje dane swoje oraz ewentualnie dane osoby towarzyszącej.

(Dowód: nagrania rozmów, k. 418 akt adm.; protokół kontroli, k. 104-106 akt adm.)

Przed dniem wyznaczonym na badania konsumenci otrzymują od telemarketerów zatrudnianych przez [usunięto] telefon w celu potwierdzania uczestnictwa w badaniach. Dodatkowo, udział w badaniach potwierdzają telefonicznie także osoby zatrudniane przez Spółkę.

(Dowód: nagrania rozmów, k. 418 akt adm.; protokół kontroli, k. 104-106 akt adm.)

Na podstawie ustaleń poczynionych w toku kontroli przeprowadzonej w trybie „tajemniczego klienta” (art. 105ia u.o.k.k.) ustalono, że organizowane przez Spółkę badania połączone są z przedstawieniem oferty handlowej Spółki. Same badania prowadzone są przez [usunięto], zatrudnioną na stanowisku przedstawiciela handlowego i nieposiadającą wykształcenia medycznego. Z wyjaśnień złożonych przez członka Zarządu Spółki wynika, że [usunięto] przeszła jedynie szkolenie z obsługi urządzenia marki [usunięto] przeprowadzone przez jego dostawcę. Na tę okoliczność Spółka nie przekazała jednak żadnych certyfikatów ani zaświadczeń. Na stronie Spółki pani [usunięto] przedstawiana jest

równocześnie jako diagnosta w zakresie analizy składu ciała. Pani [usunięto] w trakcie badań również posługuje się tytułem „diagnosty”.

(Dowód: nagrania z kontroli „tajemniczego klienta”, k. 418 akt. adm.; protokół kontroli, k. 104-106 akt adm.; wydruki strony internetowej www.polmediq.pl, k. 13-39, 438-442 akt adm.; wyjaśnienia Krzysztofa Pawła Polusa, k. 419-420 akt adm.)

Na wstępie umówionego spotkania konsument proszony jest o wypełnienie oświadczenia o braku przeciwwskazań do udziału w badaniach. Z poczynionych ustaleń wynika jednocześnie, że samo oświadczenie o braku przeciwwskazań do udziału w badaniach zawiera oświadczenie o zgodzie na rozszerzenie konsultacji i przedstawienie oferty. Z analizy egzemplarzy zawartych umów wynika jednocześnie, że przedstawiciele Spółki niekiedy proszą konsumentów o podpisanie dodatkowej odrębnej zgody na przedstawienie oferty Spółki, jednak nie jest to zasadą. Następnie, konsument informowany jest przez handlowca o przebiegu badań, na które składają się dwa testy - test punktowy mający formę wywiadu medycznego oraz badanie analizatorem składu ciała marki [usunięto].

(Dowód: nagrania z kontroli „tajemniczego klienta”, k. 418 akt. adm.; protokół kontroli, k. 104-106 akt adm.; wynik badania osoby biorącej udział w kontroli „tajemniczego klienta”, k. 113 akt adm.; wzór testu punktowego, k. 129-132 akt adm.; egzemplarze testów punktowych, k. 151-155, 161-163, 167, 174-177, 184-186, 198, 203-204, 206-208, 213-220, 227-230 akt adm.; wzory oświadczeń, k. 127-128 akt adm.; egzemplarze oświadczeń, k. 148-149, 159-160, 168-169, 173, 178, 182-183, 193-194, 202, 205, 212, 224-226 akt adm.)

Kolejnym etapem spotkania jest test punktowy prowadzony przez handlowca, który w trakcie komentuje odpowiedzi i wskazuje na ewentualne przyczyny omawianych dolegliwości.

(Dowód: nagrania z kontroli „tajemniczego klienta”, k. 418 akt. adm.; protokół kontroli, k. 104-106 akt adm.; wynik badania osoby biorącej udział w kontroli „tajemniczego klienta”, k. 113 akt adm.; wzór testu punktowego, k. 129-132 akt adm.; egzemplarze testów punktowych, k. 151-155, 161-163, 167, 174-177, 184-186, 198, 203-204, 206-208, 213-220, 227-230 akt adm.)

Po teście punktowym, handlowiec przeprowadza badanie przy wykorzystaniu urządzenia marki [usunięto]. Z instrukcji obsługi tego analizatora składu ciała wynika m.in., że:

- „Dane dostarczone podczas pomiarów, jak również wszelkie dodatkowe informacje, takie jak odpowiednia dieta, lub programy ćwiczeń, powinny być interpretowane przez dietetyka lub lekarza.”

- „Zanim ustalisz zmierzony cel zawartości tkanki tłuszczowej, skonsultuj się z lekarzem lub dietetykiem.”

(Dowód: nagrania z kontroli „tajemniczego klienta”, k. 418 akt. adm.; protokół kontroli, k. 104-106 akt adm.; wynik badania osoby biorącej udział w kontroli „tajemniczego klienta”, k. 113 akt adm.; instrukcja obsługi urządzenia [usunięto])

Po przeprowadzeniu badania, handlowiec przystępuje do jego analizy i przyporządkowuje pacjenta do określonej grupy ryzyka. Już na tym etapie handlowiec wskazuje na ewentualne zalecenia w kontekście przeprowadzonych testów, równolegle proponując skorzystanie z oferty Spółki.

(Dowód: nagrania z kontroli „tajemniczego klienta”, k. 418 akt. adm.; protokół kontroli, k. 104-106 akt adm.)

Ustalono również, że osoby uczestniczące w wyżej opisanych badaniach otrzymują do wykorzystania w późniejszym terminie bezpłatny bon na wykonanie pełnej morfologii krwi w ramach współpracy Spółki z laboratoriami spółki [usunięto]

(Dowód: nagrania z kontroli „tajemniczego klienta”, k. 418 akt. adm.; protokół kontroli, k. 104-106 akt adm.; egzemplarz bonu na badania, k. 112 akt adm.; wyjaśnienia Krzysztofa Pawła Polusa, k. 419-420 akt adm.; umowa o współpracy nr [usunięto], k. 240-258 akt adm.)

W toku przeprowadzonej w Spółce kontroli ustalono, że konsumentom uczestniczącym w badaniach składana jest oferta udziału w programie „Krok po zdrowie”. W ramach tego programu Spółka oferuje dwa pakiety. W dniu kontroli, pierwszy pakiet (nazywany przez handlowca „pełnym”), obejmował sprzęt do terapii domowej (podkład rehabilitacyjny o wymiarach 2m x 90 cm lub poduszkę), pełną opiekę specjalistów (dietetyka, psychologa, fizjoterapeuty), rozszerzoną morfologię krwi oraz badania kontrolne co 6 miesięcy. Pakiet ten obejmować miał - zgodnie z zapewnieniami handlowca - łącznie 50 zabiegów (10 spotkań po 5 zabiegów). Cena pakietu w dniu kontroli wynosiła 6.470 zł, przy czym cena ta miała uwzględniać „refundację systemu covidowego” (koszt programu bez refundacji miał w dniu kontroli wynosić około 10.000 zł).

(Dowód: nagrania z kontroli „tajemniczego klienta”, k. 418 akt. adm.)

W dniu kontroli handlowiec wspomniał również o mniejszym pakiecie za kwotę 3.890,00 zł. Zgodnie z zapewnieniami handlowca, pakiet ten to łącznie 80 zabiegów wykonywanych w placówce Spółki. Z wyjaśnień złożonych w toku kontroli przez członka Zarządu Spółki wynika, że poszczególne pakiety różnią się sprzętami, które konsument nabywa.

(Dowód: nagrania z kontroli „tajemniczego klienta”, k. 418 akt. adm.; wyjaśnienia Krzysztofa Pawła Polusa, k. 419-420 akt adm.)

[usunięto]

(Dowód: wyjaśnienia Krzysztofa Pawła Polusa, k. 419-420 akt adm.; [usunięto], k. 133 akt adm.)

Członek Zarządu wyjaśnił równocześnie, że Spółka nigdy nie zniosła ceny 10.000 zł za pakiet. Jednak, w praktyce Spółka nie sprzedawała i nie sprzedaje pakietów za tę kwotę. Na dzień składania wyjaśnień Spółka miała przy tym oferować poszczególne pakiety w cenie 3.850 zł albo 6.490 zł. Analiza egzemplarzy umów przekazanych przez Spółkę potwierdza przy tym okoliczność, że wszyscy konsumenci nabywali pakiet w cenie uwzględniającej „refundację”.

(Dowód: wyjaśnienia Krzysztofa Pawła Polusa, k. 419-420 akt adm.; egzemplarze umów sprzedaży, k. 145-233 akt adm.)

Z materiału dowodowego sprawy wynika, że w ofercie Spółki znajduje się m.in. wyrób medyczny - mata rehabilitacyjna wełniana, wpisana do rejestru wyrobów medycznych prowadzonych przez Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych pod nazwą „Podkład do ćwiczeń rehabilitacyjnych dwustronny - materac”.

(Dowód: wyjaśnienia Krzysztofa Pawła Polusa, k. 419-420 akt adm.; egzemplarze umów sprzedaży, k. 145-233 akt adm.; pismo Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych

Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych z dnia 10 listopada 2022 r., k. 64-65 akt adm.; formularz zgłoszenia, k. 66-69 akt adm.; deklaracja zgodności WE, k. 70 akt adm.; etykieta, k. 71 akt adm.; zaświadczenie Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych z dnia 2 września 2008 r., k. 56 akt adm.)

Z treści zgłoszenia przedmiotowej maty rehabilitacyjnej przygotowanego przez jej producenta wynika, co następuje:

„Wyroby rehabilitacyjne z dzianin wełnianych mogą być stosowane w rehabilitacji leczniczej oraz profilaktyce osób dotkniętych skutkami urazów (złamań, zwichnięć, uszkodzeń tkanek miękkich, deformacjami, przykurczami, niestabilnością stawów), osteoporozą (zmianami zwyrodnieniowo-zniekształcającymi), infekcjami narządów ruchu, chorobami tkanki kostnej (osteoporozą, osteopetrozą, osteomalacją, chorobą Pageta), zmianami reumatycznymi i entezopatią, schorzeniami o podłożu immunologicznym (reumatoidalnym zapaleniem stawów, młodzieńczym reumatoidalnym zapaleniem stawów, zeszywniającym zapaleniem stawów kręgosłupa - choroba Bechterewa, łuszczycowym zapaleniem stawów) schorzeniami układowymi tkanki łącznej (toczeń rumieniowaty, twardzina układowa, zapalenie wielomięśniowe), zapaleniem dróg moczowych, porażeniem nerwów oraz zaburzeniami krążenia. Zaleca się stosowanie wyrobów wełnianych dla osób uczulonych na pierze i roztocza oraz o dużej skłonności do pocenia się. Wyroby rehabilitacyjne z dzianin wełnianych są wyrobem medycznym o ograniczonej ekspozycji (do 24 godzin).

Podkłady, jako wyroby rozgrzewające, mogą być stosowane podczas ćwiczeń rehabilitacyjnych oraz podczas snu u osób ze schorzeniami reumatoidalnymi oraz skłonnością do nadmiernego pocenia się. Podkłady mogą być stosowane także w łagodzeniu bólu stawów i kręgosłupa.”

(Dowód: formularz zgłoszenia, k. 66-69 akt adm.)

Podczas kontroli stwierdzono, że osoby nabywające od Spółki omawiane podkłady wełniane otrzymują instrukcję użytkowania maty rehabilitacyjnej, której nie opracował jej producent. Instrukcja zawiera logo Spółki oraz jej dane jako gwaranta maty. Z instrukcji tej wynika, że oferowana przez Spółkę mata służy do magnetoterapii statym polem magnetycznym (w macie ma być wmontowanych 13 magnesów neodymowych). Wskazuje się w niej jednocześnie na następujące podstawowe działania magnetoterapii:

„-przyspiesza regenerację komórek

- działa przeciwzapalnie
- działanie przeciwbólowe
- przyspiesza gojenie ran
- rozszerza naczynia krwionośne, poprawia ukrwienie
- stabilizuje ciśnienie krwi
- wzmacnia i poprawia funkcje układu immunologicznego
- stymuluje metabolizm kości i wzmacnia ich strukturę,
- harmonizuje wegetatywny układ nerwowy,
- zmniejsza zażywanie lekarstw,
- łagodzi bóle stawowe i mięśniowe,

- działa rozkurczowo na mięśnie,
- usuwa obrzęki.”

Instrukcja wymienia również liczne choroby, przy których zastosowanie znajdzie magnetoterapia, w tym: anginę, astmę, bezsenność, bóle pleców i kręgosłupa, chorobę alzheimera, chorobę tętnic, chorobę zwyrodnieniową stawów, choroby żył, cukrzycę, dnę moczanową, jaskrę, łokieć tenisisty, migreny, nadciśnienie tętnicze, niedoczynność tarczycy, obrzęki, osteoporozę, reumatoidalne zapalenie stawów, rwę kulszową, stopę cukrzycową, szumy uszne, udar mózgu, zapalenie oskrzeli, zapalenie i rozrost prostaty, zgagę, refluks, żylaki oraz zapalenie żył.

(Dowód: wyjaśnienia Krzysztofa Pawła Polusa, k. 419-420 akt adm., egzemplarze umów sprzedaży, k. 145-233 akt adm.; egzemplarz instrukcji użytkowania maty rehabilitacyjnej, k. 309 akt adm.; pismo [usunięto] z dnia 26 października 2022 r., k. 55 akt adm.)

Pismem z dnia 10 listopada Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych wskazał, że zakres zastosowania oferowanej przez Spółkę maty rehabilitacyjnej określony w instrukcji nie pokrywa się z przeznaczeniem zawartym w posiadanych przez Prezesa dokumentach dołączonych do zgłoszenia tego wyrobu. Prezes zaznaczył przy tym, że w zgłoszeniu nie ma żadnej informacji na temat właściwości magnetycznych materaca.

(Dowód: pismo Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych z dnia 10 listopada 2022 r., k. 64-65 akt adm.)

Z przekazanych przez Spółkę informacji wynika, że w 2022 r. osiągnęła ona łączny przychód w kwocie [usunięto] zł. Nadto, na podstawie przesłanych przez Spółkę kart wynagrodzeń ustalono, że w okresie od 1 kwietnia 2022 r. do 28 lutego 2023 r. członkowie Zarządu otrzymali od Spółki wynagrodzenie brutto w kwotach odpowiednio [usunięto] zł Martyna Polus oraz [usunięto] zł Krzysztof Paweł Polus.

(Dowód: rachunek zysków i strat Spółki za 2022 r., k. 454; karty wynagrodzeń, k. 455-456 akt adm.)

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Stosownie do art. 1 ust. 1 u.o.k.k., ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana jest w ramach działań Prezesa Urzędu w interesie publicznym. Ingerencja Prezesa Urzędu ma na celu ochronę interesów zbiorowości, a nie wprost poszczególnych, indywidualnych uczestników rynku. Naruszenie interesu publicznego stanowi bezwzględny warunek uznania kompetencji Prezesa Urzędu do rozstrzygnięcia określonej sprawy. Interes publiczny zostaje naruszony wówczas, gdy działania przedsiębiorcy godzą w interesy ogólnospołeczne i dotyczą szerokiego kręgu uczestników rynku, zaburzając jego prawidłowe funkcjonowanie.

W ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny. Wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy byli lub mogą stać się klientami Spółki, tj. wziąć udział w organizowanych przez Spółkę badaniach i zawrzeć ze Spółką umowę sprzedaży. Działania Spółki nie dotyczą więc interesów poszczególnych osób, których sprawy miałyby charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, ale szerszego kręgu konsumentów, kontrahentów Spółki, których sytuacja jest identyczna.

Naruszenie interesu publicznoprawnego przejawia się tym samym w naruszeniu zbiorowego interesu konsumentów. W niniejszej sprawie istnieje więc możliwość poddania zachowania Spółki dalszej ocenie pod kątem stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Wskazać w tym miejscu należy, że celem działań podejmowanych przez Prezesa Urzędu jest ochrona wszystkich nieprofesjonalnych uczestników obrotu gospodarczego, bez faworyzowania wybranej grupy konsumentów. Niemniej jednak Prezes Urzędu ma na uwadze fakt, iż osoby starsze stanowią grupę szczególnie narażoną na negatywne oddziaływanie zakazanych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorców. Mając na względzie, że Spółka swe praktyki kierowała w dużej części do seniorów (zaproszenia na badania skierowane były do osób między 40 a 85 rokiem życia), nie może ulegać wątpliwości, że w interesie publicznym jest podjęcie przez Prezesa Urzędu działań władczych w niniejszej sprawie.

Ocenę tę poprzedzić należy stwierdzeniem, że Spółka jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Jest bowiem spółką prawa handlowego wpisaną do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzącą we własnym imieniu działalność gospodarczą, polegającą m.in. na sprzedaży pakietów medycznych w ramach prowadzonego zakładu leczniczego - Poradni POLEDIQ. W konsekwencji powyższego, zachowania Spółki podlegają kontroli z punktu widzenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 u.o.k.k., zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Zgodnie z dyspozycją art. 24 ust. 2 ww. ustawy, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami zachowanie przedsiębiorcy, w szczególności: naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji (pkt 2), nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji (pkt 3), proponowanie konsumentom nabycia usług finansowych, które nie odpowiadają potrzebom tych konsumentów ustalonym z uwzględnieniem dostępnych przedsiębiorcy informacji w zakresie cech tych konsumentów lub proponowanie nabycia tych usług w sposób nieadekwatny do ich charakteru (pkt 4).

Dla stwierdzenia, iż zachowanie przedsiębiorcy spełnia przesłanki ww. praktyk niezbędne jest, aby zachowanie przedsiębiorcy było bezprawne i naruszało zbiorowy interes konsumentów.

Jako bezprawne należy kwalifikować zachowania sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego lub dobrymi obyczajami, bez względu na winę, a nawet świadomość sprawcy. Dla ustalenia bezprawności działania wystarczy, że określone zachowanie koliduje z przepisami prawa. Zbiorowe interesy konsumentów to prawa nieograniczonej liczby konsumentów.

Spełnienie przesłanki bezprawności wykazane zostanie odrębnie dla każdej z przypisanych Spółce praktyk. Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów omówione zostanie natomiast łącznie, z uwagi na zbliżony charakter i znaczenie tej przesłanki dla wszystkich praktyk objętych prowadzonym postępowaniem.

1. Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 10 kwietnia 2008 r. (sygn. akt III SK 27/07) wyjaśnił, że gramatyczna wykładnia pojęcia zbiorowy interes konsumentów prowadzi do wniosku, że chodzi o zachowanie przedsiębiorcy, które godzi w interesy grupy osób stanowiących określony zbiór. Rezultaty tej wykładni modyfikuje zastrzeżenie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma interesów indywidualnych. Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że przy konstruowaniu pojęcia „zbiorowy interes konsumentów” nie można opierać się tylko i wyłącznie na tym, czy oceniana praktyka skierowana jest do nieoznaczonego z góry kręgu podmiotów. Zdaniem Sądu, wystarczające powinno być ustalenie, że zachowanie przedsiębiorcy nie jest podejmowane w stosunku do zindywidualizowanych konsumentów, lecz względem członków danej grupy (określonego kręgu podmiotów), wyodrębnionych spośród ogółu konsumentów za pomocą wspólnego dla nich kryterium. Sąd Najwyższy uznał, że *praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest (...) takie zachowanie przedsiębiorcy, które podejmowane jest w warunkach wskazujących na powtarzalność zachowania w stosunku do indywidualnych konsumentów wchodzących w skład grupy, do której adresowane są zachowania przedsiębiorcy, w taki sposób, że potencjalnie ofiarą takiego zachowania może być każdy konsument będący klientem lub potencjalnym klientem przedsiębiorcy.*

Interes konsumentów należy rozumieć jako interes prawny (a nie faktyczny), a więc uznany przez ustawodawcę jako zasługujący na ochronę i zabezpieczenie. Pojęcie to obejmuje swym zakresem prawo konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych przez przedsiębiorcę warunkach rynkowych, zapewniających konsumentom możliwość dokonywania transakcji przy całkowitym zrozumieniu, jaki jest ich rzeczywisty sens ekonomiczny i prawny na etapie przedkontraktowym i w czasie wykonywania umowy. Efektem naruszenia interesu prawnego może być naruszenie również stricte ekonomicznych interesów konsumentów (o wymiarze majątkowym). Godzenie w zbiorowe interesy konsumentów może polegać zarówno na ich naruszeniu, jak i na zagrożeniu ich naruszenia. Nie jest zatem konieczne ustalenie, że którykolwiek z konsumentów został rzeczywiście poszkodowany wskutek stosowanej przez przedsiębiorcę praktyki.

W niniejszej sprawie skutkami działań Spółki dotknięty mógł zostać nieoznaczony z góry krąg konsumentów - wszyscy konsumenci w wieku od 40 do 85 roku życia, do których Spółka skierowała bądź skieruje swoją ofertę. Stosowane przez Spółkę praktyki nie dotyczą zindywidualizowanego kręgu osób. Potencjalnie na badania mogła zostać zaproszona każda osoba w określonym przez Spółkę przedziale wiekowym. Nie mamy tutaj również do czynienia z sytuacją, w której Spółka występuje ze swoją ofertą do poszczególnych, zindywidualizowanych konsumentów z osobna. W konsekwencji, uznać należy, iż w niniejszym przypadku, to potencjalnie nieoznaczona z góry grupa konsumentów może skorzystać z oferty Spółki i tym samym działania Spółki mogą naruszać zbiorowe interesy konsumentów.

Zaznaczyć należy, że zarzucone Spółce praktyki wprowadzające w błąd, naruszają bezpośrednio prawo konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych warunkach rynkowych. Stosowane przez Spółkę praktyki ograniczają bowiem konsumentom możliwość dokonania transakcji przy całkowitym zrozumieniu, jaki jest ich rzeczywisty sens ekonomiczny i prawny.

Nie ma zatem wątpliwości, że działania Spółki naruszają zbiorowe interesy konsumentów.

2. Bezprawność

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga kwestia, czy zachowanie przedsiębiorcy było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Źródłem tych zasad są normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów (wyrok Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów - dalej: SOKiK - z dnia 13 listopada 2007 r., sygn. XVII AmA 45/07). O bezprawności działania decyduje w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego *całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego* (wyrok SN z dnia 8 maja 2002 r., sygn. I PKN 267/2001).

2.1. Niedozwolone praktyki rynkowe

Wszystkie zarzucone Spółce praktyki stanowią nieuczciwe praktyki rynkowe. Zgodnie z art. 3 u.p.n.p.r., stosowanie nieuczciwych praktyk rynkowych jest zakazane. Definicję praktyki rynkowej zawiera art. 2 pkt 4 przedmiotowej ustawy wskazując, iż za taką uznaje się działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy, sposób postępowania, oświadczenie lub informację handlową, w szczególności reklamę i marketing, bezpośrednio związane z promocją lub nabyciem produktu przez konsumenta.

Pojęcie produktu wskazane w wyżej przywołanym artykule ma znaczenie szerokie i obejmuje również pojęcie usługi. W zakresie pojęcia praktyki rynkowej mieści się zatem każdy czyn przedsiębiorcy (działanie jak i zaniechanie), oraz każda forma działania przedsiębiorcy (sposób postępowania, oświadczenie lub komunikat handlowy, w tym reklama i marketing). Istotnym jest, iż wskazane formy mogą być kwalifikowane jako praktyki rynkowe, wtedy tylko, gdy są bezpośrednio związane z promocją lub nabyciem produktu przez konsumenta, tj. gdy mogą oddziaływać na decyzje ekonomiczne konsumentów.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy, wskazać należy, że zakwestionowane niniejszą decyzją praktyki wprowadzające konsumentów w błąd są związane bezpośrednio z promocją i dystrybucją produktów i usług znajdujących się w ofercie Spółki.

Ustawa o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym dokonuje podziału nieuczciwych praktyk rynkowych na te stypizowane w ustawie, niepodlegające ocenie w świetle przesłanek określonych w art. 4 ust. 1 u.p.n.p.r. oraz te w ustawie nie wskazane, zakazane po spełnieniu przesłanek określonych w art. 4 ust. 1 tej ustawy.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 u.p.n.p.r., praktyka rynkowa stosowana przez przedsiębiorców wobec konsumentów jest nieuczciwa, jeżeli jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i w istotny sposób zniekształca lub może zniekształcić zachowanie rynkowe przeciętnego konsumenta przed zawarciem umowy dotyczącej produktu, w trakcie jej zawierania lub po jej zawarciu. W myśl art. 4 ust. 2 u.p.n.p.r., za nieuczciwą praktykę rynkową uznaje się w szczególności praktykę rynkową wprowadzającą w błąd oraz agresywną praktykę rynkową, a także stosowanie sprzecznego z prawem kodeksu praktyk. Co istotne, zgodnie z art. 4 ust. 2 zd. 2 u.p.n.p.r., wymienione w tym przepisie praktyki nie podlegają ocenie w świetle przesłanek określonych w art. 4 ust. 1. ustawy.

Praktyki wprowadzające w błąd mogą polegać zarówno na działaniu (art. 5 u.p.n.p.r.) jak i zaniechaniu (art. 6 u.p.n.p.r.). Jednocześnie, nieuczciwymi praktykami rynkowymi

w każdych okolicznościach są praktyki rynkowe wprowadzające w błąd wymienione w art. 7 u.p.n.p.r. (tzw. „czarna lista praktyk”), agresywne praktyki rynkowe wskazane w art. 9 u.p.n.p.r. oraz praktyka rynkowa o której mowa w art. 10 u.p.n.p.r. Praktyki te nie podlegają ocenie i wykładni pod kątem realizacji przesłanek z art. 4 ust. 1 przedmiotowej ustawy. Oznacza to, że takie praktyki zawsze będą sprzeczne z dobrymi obyczajami i będą w istotny sposób zniekształcać lub będą mogły zniekształcać zachowanie rynkowe przeciętnego konsumenta. Zachowanie przedsiębiorcy spełniające przesłanki praktyki wskazanej w art. 7, 9 lub 10 omawianej ustawy zawsze będzie skutkowało uznaniem go za nieuczciwą praktykę rynkową.

Zaznaczyć należy, że dokonanie oceny, czy dana praktyka ma charakter działania bądź zaniechania wprowadzającego w błąd (z wyłączeniem praktyk wskazanych w art. 7, 9 lub 10 u.p.n.p.r.), wymaga odniesienia do adresata, którym jest przeciętny konsument. Jednocześnie ustawa definiując pojęcie przeciętnego konsumenta nakazuje przez nie rozumieć konsumenta, który jest dostatecznie dobrze poinformowany, uważny i ostrożny, przy czym oceny powyższych cech dokonuje się z uwzględnieniem czynników społecznych, kulturowych, językowych i przynależności danego konsumenta do szczególnej grupy konsumentów, przez którą rozumie się dającą się jednoznacznie zidentyfikować grupę konsumentów, szczególnie podatną na oddziaływanie praktyki rynkowej lub na produkt, którego praktyka rynkowa dotyczy, ze względu na szczególne cechy, takie jak wiek, niepełnosprawność fizyczna lub umysłowa.

Należy jednocześnie podkreślić, że wskazanie na takie cechy jak dostateczne poinformowanie, uwaga i ostrożność określa pewien zespół cech mentalnych konsumenta (jego przeciętność) znajdujących wyraz w tym, że z jednej strony możemy wymagać od niego pewnego stopnia wiedzy i orientacji w rzeczywistości, a z drugiej - nie możemy uznać, że jego wiedza jest kompletna i profesjonalna i że konsument nie ma prawa pewnych rzeczy nie wiedzieć. Przeciętny konsument nie posiada bowiem wiedzy specjalistycznej w danej dziedzinie. Rozumie kierowane do niego informacje i potrafi je wykorzystać do podjęcia świadomej decyzji dotyczącej produktu. Nie jest naiwny, ale nie potrafi też ocenić sytuacji tak jak profesjonalista.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy, wskazać należy, że zakwestionowane praktyki wprowadzające konsumentów w błąd skierowane są do osób w wieku od 40 do 85 roku życia. Mając na względzie, że Spółka prowadzi zakład leczniczy, w ramach którego prowadzi sprzedaż towarów i usług o charakterze prozdrowotnym, uznać należy, że praktyki te były skierowane głównie do osób z różnego rodzaju dolegliwościami zdrowotnymi, w tym w szczególności do osób starszych, w wielu powyżej 60 roku życia. Podkreślić należy, że osoby schorowane, w tym osoby starsze, są dużo bardziej podatne na stosowane wobec nich nieuczciwe praktyki rynkowe, szczególnie zaś te, które skierowane są w dobro jakim jest zdrowie tych osób. W konsekwencji, za przeciętnego konsumenta na gruncie niniejszej sprawy uznano osoby w wieku od 40 do 85 roku życia, w tym osoby starsze, cechujące się różnego rodzaju dolegliwościami zdrowotnymi, dużo bardziej podatne na techniki manipulacyjne stosowane przez przedsiębiorców w toku organizowanych spotkań o charakterze handlowym.

Mając na względzie wyżej poczynione ustalenia, postawiono Spółce zarzuty stosowania czterech nieuczciwych praktyk rynkowych, a mianowicie:

1. nieujawniania, w kierowanych do konsumentów zaproszeniach w formie druków bezadresowych, informacji o handlowym celu tych zaproszeń oraz prowadzonych wśród konsumentów bezpłatnych badań odporności,
2. przekazywania konsumentom informacji, które mogą wprowadzać ich w błąd co do stanu zdrowia, w tym w zakresie posiadanych schorzeń oraz czynników, które schorzenia te wywołały, w celu wpłynięcia na decyzje konsumentów o zakupie oferowanych przez Spółkę produktów, w sytuacji gdy informacje o stanie zdrowia osób uczestniczących w badaniach przekazywane są przez przedstawiciela handlowego zatrudnianego przez Spółkę, nieposiadającego niezbędnych kompetencji do prowadzenia analiz wykonywanych badań,
3. informowania konsumentów w opracowanej przez Spółkę instrukcji użytkowania maty rehabilitacyjnej, że mata ta przeznaczona jest do magnetoterapii i umożliwia leczenie licznych schorzeń, w sytuacji gdy zgodnie ze specyfikacją producenta przedmiotowa mata stanowi wyrób rehabilitacyjny z dzianin wełnianych o zastosowaniu medycznym dużo węższym aniżeli ten określony w stosowanej przez Spółkę instrukcji użytkowania,
4. informowania konsumentów podczas prowadzonych badań, że oferowany badanym konsumentom udział w programie „Krok po zdrowie” obejmujący zakup określonych programem produktów jest refundowany lub przysługuje na jego zakup dofinansowanie, w sytuacji gdy deklarowana refundacja lub dofinansowanie nie istnieją, a cena za przystąpienie do programu jest ceną stałą wynikająca z aktualnej polityki cenowej Spółki.

2.1.1. Praktyka opisana w pkt I.1 sentencji decyzji

Przepis art. 6 ust. 1 u.p.n.p.r. stanowi, że praktykę rynkową uznaje się za zaniechanie wprowadzające w błąd, jeżeli pomija istotne informacje potrzebne przeciętnemu konsumentowi do podjęcia decyzji dotyczącej umowy i tym samym powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. Wprowadzającym w błąd zaniechaniem może być w szczególności nieujawnienie handlowego celu praktyki, jeżeli nie wynika on jednoznacznie z okoliczności i jeżeli powoduje to lub może spowodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął (art. 6 ust. 3 pkt. 2 u.p.n.p.r.).

Zarzucona Spółce praktyka polega na nieujawnianiu w kierowanych do konsumentów zaproszeniach w formie druków bezadresowych, informacji o handlowym celu tych zaproszeń oraz o handlowym celu prowadzonych wśród konsumentów bezpłatnych badań odporności. W tym kontekście zwrócić należy uwagę, że w sprawie bezspornym jest, że Spółka kolportuje wśród konsumentów ulotki bezadresowe opracowane na jej zlecenie. Co istotne, treść stosowanych ulotek sprowadza się do zaproszenia na bezpłatne badania odporności. Ulotka sugeruje, że zapraszana osoba nie tylko będzie poddana badaniom, ale również będzie miała możliwość skonsultowania swojego stanu zdrowia. W ulotce wskazuje się przy tym na konieczność zabrania na badania posiadanej dokumentacji medycznej. Konsument na badania wabiony jest nadto obietnicą otrzymania bezpłatnego skierowania na pełną morfologię krwi.

W ulotce w zasadzie nie stawia się żadnych warunków dla wzięcia udziału w bezpłatnych badaniach i konsultacjach poza oczywiście zastrzeżeniem zawartym na końcu ulotki, zgodnie z którym badania są bezpłatne jedynie dla obywateli Polski w wieku od 40 do 85 roku życia.

Co istotne, w ulotce w żadnym miejscu nie wskazuje się, że ona oraz same badania mają czysto handlowy charakter. Konsument udający się na spotkanie może pozostawać do momentu przybycia na spotkanie z przedstawicielem Spółki, w przekonaniu, że udaje się na badania medyczne organizowane przez placówkę zdrowia, którą w praktyce jest poradnia prowadzona przez Spółkę. Konsument nie może się przy tym spodziewać, że celem spotkania jest w rzeczywistości zaprezentowanie oferty Spółki sprowadzającej się do propozycji zakupu oferowanych przez Spółkę pakietów medycznych obejmujących zakup oczyszczacza wody lub produktów wełnianych w zestawie z usługami medycznymi oraz suplementami diety.

Zaznaczyć należy, że z punktu widzenia zakwestionowanej praktyki nie ma znaczenia fakt (co podnosi Spółka w swojej odpowiedzi na zarzuty), że bezpośrednio w placówce konsument dowiadywał się o handlowym celu badań i przed przedstawieniem oferty handlowej zobligowany był do udzielenia pisemnej zgody. Stosowana informacja o handlowym celu badań powinna bowiem być zamieszczona w samej ulotce, czego Spółka (co jest w sprawie bezsporne) zaniechała.

Na marginesie wskazać należy, że z poczynionych ustaleń wynika, że konsument przed przystąpieniem do badań zobligowany jest do podpisania oświadczenia o braku przeciwwskazań do udziału w badaniu. Jednym z elementów oświadczenia podpisywanego przez konsumenta przed przystąpieniem do badań jest „zgoda na rozszerzenie konsultacji i przedstawienie oferty Centrum PolmediQ”. Konstrukcja zgody jest zatem taka, że ewentualne rozszerzone konsultacje stanu zdrowia uzależniane są przez Spółkę od wyrażenia zgody na przedstawienie jej oferty. Niezależnie od tego konsumenci niekiedy proszeni są o podpisanie odrębnej zgody na zaprezentowanie oferty (w takich sytuacjach konsumenci dwukrotnie udzielają zgody na przedstawienie im oferty handlowej Spółki). Choć nie można wykluczyć sytuacji, że konsument odmówi udzielenia zgody na przedstawienie mu oferty handlowej, to zwrócić należy uwagę, że standardowo stosowane przez Spółkę oświadczenie podpisywane przed przystąpieniem do badań uzależnia przeprowadzenie obiecanych w ulotce darmowych rozszerzonych konsultacji, które miały być nierozłączną częścią oferty darmowych badań, od wyrażenia zgody na przedstawienie oferty handlowej. Logiczną konsekwencją tej konstatacji jest wniosek, że oferta handlowa jest przez Spółkę przedstawiana wszystkim zainteresowanym udziałem w badaniach z wyłączeniem osób, które świadomie odmówią podpisania przedkładanych im oświadczeń. Zakładać przy tym można, że tego rodzaju odmowa rzadko ma miejsce, w szczególności, że wiąże się ona z rezygnacją z darmowych rozszerzonych konsultacji wyników badań.

W świetle powyższego nie może ulegać wątpliwości, że zasadniczym celem organizowanych przez Spółkę bezpłatnych badań i ich konsultacji jest chęć zaprezentowania jak najszerszemu kręgowi konsumentów oferty Spółki. Nie bez przyczyny Spółka jednocześnie zaprasza na badania osoby w wieku od 40 do 85 lat. Można bowiem zakładać, że wśród respondentów na zaproszenie w znacznej mierze będą znajdowały się osoby borykające się z różnego rodzaju problemami zdrowotnymi, a więc osoby potencjalnie zainteresowane skorzystaniem z oferty pakietów medycznych Spółki.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego należy uznać, że prowadzona przez Spółkę akcja marketingowa oraz same badania miały czysto handlowy cel (celem zaproszenia była chęć zaprezentowania oferty Spółki), o którym to celu Spółka umyślenie nie informuje konsumentów w kierowanych do nich zaproszeniach. Potwierdzenie tej okoliczności znaleźć można w korespondencji elektronicznej pomiędzy [usunięto] a Martyną Polus (członkiem Zarządu Spółki). W toku procesu tworzenia wzoru ulotki, we wiadomości z dnia 22 marca 2022 r. Martyna Polus przesyłając logo Spółki pisze m.in., co następuje (pisownia oryginalna):

[usunięto]

Należy w tym miejscu zwrócić uwagę na stanowisko literatury, zgodnie z którym, na etapie przedkontraktowym profesjonalista ma obowiązek dostarczenia konsumentowi jasnej informacji, która zapewni mu podjęcie świadomej decyzji dotyczącej umowy. Wyłącznie bowiem posiadanie przez konsumenta czytelnej informacji pozwala mu na dokonanie świadomego wyboru, który jest daleki od zniekształceń. Jednocześnie podkreśla się, że w każdym wypadku, gdy intencją profesjonalisty jest komercyjny cel praktyki rynkowej, ma on obowiązek poinformowania o tym konsumenta już w momencie pierwszego kontaktu. Brak informacji w tym przedmiocie prowadzi bowiem do tego, że konsument dokonuje oceny praktyki rynkowej w całkowitym oderwaniu od jej komercyjnego charakteru. Nie jest on świadomy charakteru stosowanej przez przedsiębiorcę praktyki. Następuje w związku z tym pozbawienie konsumenta prawa do dokonania właściwego wyboru rynkowego, który powinien nastąpić w warunkach pełnej świadomości rodzaju kierowanego do niego przekazu¹.

Z okoliczności niniejszej sprawy wynika, że pierwszy kontakt konsumentów ze Spółką następuje w chwili skierowania do nich zaproszenia na organizowane badania. Co istotne, Spółka kierując do konsumentów zaproszenia nie informuje ich w sposób jasny i rzetelny, że "badania" mają charakter komercyjny. Spółka w zaproszeniach unika sformułowań mogących kojarzyć się jednoznacznie ze spotkaniem handlowym i które pozawalałyby konsumentom zorientować się w rzeczywistym celu kierowanych do nich zaproszeń. Jednocześnie zapraszając na pokaz podkreśla się niekomercyjne walory związane z przybyciem na organizowane przez Spółkę wydarzenie, tj. uczestnictwo w bezpłatnych badaniach połączonych z konsultacjami i uzyskaniem skierowania na morfologię krwi, co sprawia, iż nawet przeciętny, uważny, ostrożny i dostatecznie dobrze poinformowany konsument nie jest w stanie zorientować się w czym będzie uczestniczył, a co za tym idzie, nie ma możliwości w sposób obiektywny podjąć decyzji w zakresie ewentualnego udziału w tego rodzaju spotkaniu.

Konsumentom korzystającym z propozycji Spółki, co do zasady mogą nie zdawać sobie sprawy, że w rzeczywistości udają się na spotkanie handlowe mające na celu przedstawienie im aktualnej oferty Spółki. Poznanie rzeczywistego celu zaproszenia uniemożliwia im zarówno forma, jak i treść kierowanych do nich zaproszeń. Konsumentom przedstawia się bowiem *de facto* propozycję udziału w niekomercyjnym wydarzeniu, które, zgodnie z przekazem zawartym w zaproszeniu, ma być badaniem o charakterze medycznym. Jednocześnie treść zaproszeń, w ocenie Prezesa Urzędu, pozwalała na skuteczne zatajenie przed konsumentami rzeczywistego komercyjnego ich celu.

Z uwagi na powyższe należy stwierdzić, że okoliczności, jakie towarzyszą przekazaniu konsumentom zaproszeń na organizowane przez Spółkę badania, wprowadzają konsumentów

¹ Por. M. Sieradzka, *Ustawa o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym. Komentarz*, Warszawa 2008, s.150-152.

w błąd i nie pozwalają przeciętnemu konsumentowi na zorientowanie się w rzeczywistym ich celu. Powyższe niewątpliwie ma wpływ na zniekształcenie przedkontraktowego zachowania rynkowego przeciętnego konsumenta. Opisane zaniechanie, bezsprzecznie może wpływać na podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej ewentualnego udziału w organizowanym przez Spółkę spotkaniu handlowym oraz dokonania zakupu w jego trakcie. W okolicznościach niniejszej sprawy, w ocenie Prezesa Urzędu, tylko podanie przez Spółkę rzetelnej i pełnej informacji o handlowym celu zaproszeń, pozwoliłoby przeciętnemu konsumentowi na podjęcie obiektywnej decyzji dotyczącej ewentualnego udziału w takim wydarzeniu. Właściwe wydaje się bowiem twierdzenie, że konsument rzetelnie poinformowany o rzeczywistym celu organizowanego przez Spółkę spotkania, mógłby zrezygnować z udziału w nim i to właśnie z uwagi na jego komercyjny charakter.

W związku z powyższym, praktykę Spółki opisaną w pkt I.1. sentencji niniejszej decyzji, należało uznać za nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 6 ust. 1 i 3 pkt 2 u.p.n.p.r., a jej stosowanie w obrocie konsumenckim za bezprawne.

Mając na względzie poczynione wyżej uwagi, Prezes Urzędu przyjął, że w rozpatrywanej sprawie spełnione zostały przesłanki niezbędne do przypisania Spółce stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisanej w sentencji: wykazana została bezprawność działań oraz naruszenie zbiorowego interesu konsumentów.

Uwzględniając wskazane okoliczności, na podstawie art. 26 ust. 1 u.o.k.k. orzeczono jak w pkt I.1 sentencji.

2.1.2. Praktyka opisana w pkt I.2 sentencji decyzji

Zgodnie z art. 5 ust. 1 u.p.n.p.r., praktykę rynkową uznaje się za działanie wprowadzające w błąd, jeżeli działanie to w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. Wprowadzającym w błąd działaniem może być w szczególności rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji (art. 5 ust. 2 pkt 1 u.p.n.p.r.).

W toku postępowania ustalono, że bezpłatne badania organizowane przez Spółkę prowadzone są przez panią [usunięto] zatrudnioną na stanowisku przedstawiciela handlowego. Co istotne, pani [usunięto] nie posiada wykształcenia medycznego, mimo to w nomenklaturze Spółki i prowadzonej przez nią poradni określana jest mianem „diagnosty”. Co znamienne, nie tylko wykonuje ona same badania urządzeniem marki [usunięto], ale także dokonuje analizy tych badań przy wykorzystaniu wywiadu medycznego, który również osobiście przeprowadza. Wyniki badań są przez nią następnie wykorzystywane dla zaprezentowania i zaproponowania konsumentom oferty handlowej Spółki.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu niniejszego postępowania Spółka zaprzeczyła jakoby pani [usunięto] stawiała diagnozy pacjentom. Stanowisku temu przeczą jednak bezsporne fakty, w tym okoliczność określania jej mianem „diagnosty” oraz zamieszczona na stronie internetowej Spółki notkę biograficzna ww. osoby o następującej treści:

„Jestem diagnostą w zakresie analizy składu ciała. Na co dzień pracuję z pacjentami z nadwagą, otyłością, z problemami krążeniowymi czy też nawodnieniem organizmu. Interesują mnie naturalne metody w profilaktyce zdrowotnej. Przy współpracy z dietetykiem i fizjoterapeutą jestem w stanie dobrać odpowiedni plan działania w celu poprawy stanu zdrowia i samopoczucia.”

Ustalenia Prezesa Urzędu w tym zakresie potwierdza przy tym przeprowadzona w spółce kontrola, podczas której pani [usunięto] nie tylko przeprowadziła samo badanie, ale również dokonała jego analizy. Wykorzystała przy tym wyniki badania do przedstawienia oferty Spółki.

W ocenie Prezesa Urzędu bezprawność omawianej praktyki Spółki jest ewidentna. Zwrócić bowiem należy uwagę, że z „Regulaminu organizacyjny podmiotu leczniczego POLMEDIQ spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” wprost wynika, że „świadczenia zdrowotne udzielane są przez personel medyczny Podmiotu, posiadający wymagane przepisami odrębnymi kwalifikacje zawodowe”. Nie ma przy tym znaczenia, że sama obsługa urządzenia marki [usunięto] nie wymaga żadnych szczególnych kwalifikacji. Kluczowe z punktu widzenia niniejszej sprawy nie jest bowiem samo wykonywanie czynności technicznej badania, ale fakt prowadzenia diagnoz i ich wykorzystanie w procesie sprzedażowym przez nieposiadającą stosownych kompetencji osobę.

W tym miejscu należy podkreślić, że zgodnie z instrukcją obsługi analizatora składu ciała, z którego korzysta Spółka, wynika m.in., że:

- „Dane dostarczone podczas pomiarów, jak również wszelkie dodatkowe informacje, takie jak odpowiednia dieta, lub programy ćwiczeń, powinny być interpretowane przez dietetyka lub lekarza.”
- „Zanim ustalisz zmierzony cel zawartości tkanki tłuszczowej, skonsultuj się z lekarzem lub dietetykiem.”

W ocenie Prezesa Urzędu tego rodzaju praktykę należy uznać za bezprawną w świetle art. 5 ust. 1 u.p.n.p.r. Za niedopuszczalną bowiem uznać praktykę, w ramach której nieposiadający specjalistycznej wiedzy medycznej handlowiec przekazuje konsumentom informacje o ich stanie zdrowia.

Tego rodzaju praktyka mogła wprowadzać konsumentów w błąd co do ich stanu zdrowia i wpływać na ich decyzję dotyczącą umowy. Nie ulega bowiem wątpliwości, że informacja o złym stanie zdrowia mogła wpłynąć na podjęcie przez konsumenta decyzji dotyczącej ewentualnego zakupu oferowanego przez Spółkę bardzo kosztownego, jak na polskie warunki, pakietu medycznego.

Mając na względzie poczynione wyżej uwagi, Prezes Urzędu przyjął, że w rozpatrywanej sprawie spełnione zostały przesłanki niezbędne do przypisania Spółce stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisanej w sentencji: wykazana została bezprawność działań oraz naruszenie zbiorowego interesu konsumentów.

Uwzględniając wskazane okoliczności, na podstawie art. 26 ust. 1 u.o.k.k. orzeczono jak w pkt I.2 sentencji.

2.1.3. Praktyka opisana w pkt I.3 sentencji decyzji

Zgodnie z art. 7 pkt 17 u.p.n.p.r. nieuczciwą praktyką rynkową w każdych okolicznościach jest praktyka rynkowa wprowadzającą w błąd polegająca na twierdzeniu, że produkt jest w stanie leczyć choroby, zaburzenia lub wady rozwojowe, jeżeli jest to niezgodne z prawdą.

Z materiału dowodowego sprawy wynika, że w ofercie Spółki znajduje się wyrób medyczny - mata rehabilitacyjna wełniana, wpisana do rejestru wyrobów medycznych prowadzonych

przez Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych pod nazwą „Podkład do ćwiczeń rehabilitacyjnych dwustronny - materac”.

Z treści zgłoszenia przedmiotowej maty rehabilitacyjnej przygotowanego przez jej producenta wynika, co następuje:

„Wyroby rehabilitacyjne z dzianin wełnianych mogą być stosowane w rehabilitacji leczniczej oraz profilaktyce osób dotkniętych skutkami urazów (złamań, zwichnięć, uszkodzeń tkanek miękkich, deformacjami, przykurczami, niestabilnością stawów), osteoporozą (zmianami zwyrodnieniowo-zniekształcającymi), infekcjami narządów ruchu, chorobami tkanki kostnej (osteoporozą, osteopetrozą, osteomalacją, chorobą Pageta), zmianami reumatycznymi i entezopatią, schorzeniami o podłożu immunologicznym (reumatoidalnym zapaleniem stawów, młodzieńczym reumatoidalnym zapaleniem stawów, zeszywniającym zapaleniem stawów kręgosłupa - choroba Bechterewa, łuszczycowym zapaleniem stawów) schorzeniami układowymi tkanki łącznej (toczeń rumieniowaty, twardzina układowa, zapalenie wielomięśniowe), zapaleniem dróg moczowych, porażeniem nerwów oraz zaburzeniami krążenia. Zaleca się stosowanie wyrobów wełnianych dla osób uczulonych na pierze i roztocza oraz o dużej skłonności do pocenia się. Wyroby rehabilitacyjne z dzianin wełnianych są wyrobem medycznym o ograniczonej ekspozycji (do 24 godzin).

Podkłady, jako wyroby rozgrzewające, mogą być stosowane podczas ćwiczeń rehabilitacyjnych oraz podczas snu u osób ze schorzeniami reumatoidalnymi oraz skłonnością do nadmiernego pocenia się. Podkłady mogą być stosowane także w łagodzeniu bólu stawów i kręgosłupa.”

Podczas kontroli stwierdzono, że osoby nabywające od Spółki omawiane podkłady wełniane otrzymują instrukcję użytkowania maty rehabilitacyjnej, której nie opracował jej producent (producent w toku postępowania zaprzeczył aby brał udział w opracowaniu tej instrukcji).

Instrukcja zawiera logo Spółki oraz jej dane jako gwaranta maty. Z instrukcji tej wynika, że oferowana przez Spółkę mata służy do magnetoterapii stałym polem magnetycznym (w macie ma być wmontowanych 13 magnesów neodymowych). Wskazuje się w niej jednocześnie na następujące podstawowe działania magnetoterapii:

„- przyspiesza regenerację komórek

- działa przeciwzapalnie
- działanie przeciwbólowe
- przyspiesza gojenie ran
- rozszerza naczynia krwionośne, poprawia ukrwienie
- stabilizuje ciśnienie krwi
- wzmacnia i poprawia funkcje układu immunologicznego
- stymuluje metabolizm kości i wzmacnia ich strukturę,
- harmonizuje wegetatywny układ nerwowy,
- zmniejsza zażywanie lekarstw,
- łagodzi bóle stawowe i mięśniowe,
- działa rozkurczowo na mięśnie,
- usuwa obrzęki.”

Instrukcja wymienia również liczne choroby, przy których zastosowanie znajdzie magnetoterapia, w tym: anginę, astmę, bezsenność, bóle pleców i kręgosłupa, chorobę alzheimera, chorobę tętnic, chorobę zwyrodnieniową stawów, choroby żył, cukrzycę, dnę

moczanową, jaskrę, łokieć tenisisty, migreny, nadciśnienie tętnicze, niedoczynność tarczycy, obrzęki, osteoporozę, reumatoidalne zapalenie stawów, rwę kulszową, stopę cukrzycową, szumy uszne, udar mózgu, zapalenie oskrzeli, zapalenie i rozrost prostaty, zgagę, refluks, żylaki oraz zapalenie żył.

Pismem z dnia 10 listopada Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Medycznych wskazał, że zakres zastosowania oferowanej przez Spółkę maty rehabilitacyjnej określony w instrukcji nie pokrywa się z przeznaczeniem zawartym w posiadanych przez Prezesa dokumentach dołączonych do zgłoszenia tego wyrobu. Prezes zaznaczył przy tym, że w zgłoszeniu nie ma żadnej informacji na temat właściwości magnetycznych materaca.

Na podstawie powyższego można bezsprzecznie stwierdzić, że Spółka bez wiedzy producenta wręcza konsumentom własne opracowanie dotyczące przedmiotowej maty sugerujące zakres jej zastosowania dużo szerszy aniżeli wynika to z zaleceń producenta.

Spółka odnosząc się do postawionego jej zarzutu zakwestionowała stanowisko Prezesa Urzędu i wskazała, że stosowana przez nią instrukcja obsługi ma prawidłową treść. Na tę okoliczność przedstawiła prywatną i niezwykle ogólnikową opinię lekarza prowadzącego indywidualną praktykę lekarską. Prócz tego Spółka nie dołączyła żadnych innych dokumentów czy też badań, które wskazywałby, że oferowana przez nią mata ma właściwości szczegółowo opisane w zakwestionowanej instrukcji obsługi.

Spółka ustosunkowując się do postawionego jej zarzutu podniosła również, że Prezes Urzędu nie wykazał, że sprzedawana przez Spółkę mata nie ma właściwości, o których mowa w przedmiotowej instrukcji. Z tym stanowiskiem w sposób oczywisty nie sposób się zgodzić. Przypomnieć należy, że zakres zastosowania maty określony przez Spółkę znacząco wykracza poza zakres zastosowania określony przez jej producenta. W takich okolicznościach nie jest zatem rolą Prezesa Urzędu przeprowadzenie dowodu negatywnego, ale Spółki dowodu pozytywnego, wykazującego, że deklarowane przez nią właściwości lecznicze maty są zgodne z prawdą. O leczniczym zastosowaniu maty nie może przesądzać sam fakt zamontowania w niej magnesów, tym bardziej, że producent przedmiotowej maty o tych magnesach w swoim zgłoszeniu skierowanym do Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Medycznych w ogóle nie wspomina.

Mając powyższe na względzie za niedopuszczalne uznać należy opisane wyżej sugerowanie przez Spółkę konsumentom, że przedmiotowa mata ma zastosowanie w leczeniu dolegliwości wskazanych w zakwestionowanej instrukcji obsługi. Może być ona co najwyżej stosowana w rehabilitacji oraz profilaktyce zdrowotnej, których zakres określił sam producent.

W ocenie Prezesa Urzędu opisana praktyka mogła mieć wpływ na podejmowane przez konsumentów decyzje dotyczące umowy. Nie ulega bowiem wątpliwości, że sugestia jakoby oferowana konsumentom mata rehabilitacyjna miała właściwości lecznicze, wykraczające poza zakres określony przez producenta, mogła wpłynąć na decyzję konsumenta co do ewentualnego jej zakupu. Konsument posiadając informację o szerokim zastosowaniu leczniczym przedmiotowej maty mógł bowiem podjąć decyzję o jej zakupie i podjęciu terapii z jej wykorzystaniem.

W związku z powyższym, praktykę Spółki opisaną w pkt III sentencji decyzji należy uznać za nieuczciwą praktykę rynkową wprowadzającą konsumentów w błąd z art. 7 pkt 17 u.p.n.p.r., a jej stosowanie w obrocie konsumenckim za bezprawne.

Mając na względzie poczynione wyżej uwagi, Prezes Urzędu przyjął, że w rozpatrywanej sprawie spełnione zostały przesłanki niezbędne do przypisania Spółce stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisanej w sentencji: wykazana została bezprawność działań oraz naruszenie zbiorowego interesu konsumentów.

Uwzględniając wskazane okoliczności, na podstawie art. 26 ust. 1 u.o.k.k. orzeczono jak w pkt I 3 sentencji.

2.1.4. Praktyka opisana w pkt I.4 sentencji decyzji

Zgodnie z art. 5 ust. 1 u.p.n.p.r., praktykę rynkową uznaje się za działanie wprowadzające w błąd, jeżeli działanie to w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. Wprowadzającym w błąd działaniem może być w szczególności rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji (art. 5 ust. 2 pkt 1 u.p.n.p.r.) i może dotyczyć ceny, sposobu jej obliczania lub istnienia szczególnej korzyści cenowej (art. 5 ust. 3 pkt 5 u.p.n.p.r.).

Wymaga podkreślenia, że obowiązek rzetelnego informowania konsumentów obejmuje wszystkie etapy sprzedaży, począwszy od przekazów reklamowych (ofertowych), których celem jest zainteresowanie potencjalnych nabywców ofertą handlową przedsiębiorcy, aż do momentu zawarcia umowy, której przedmiotem będzie nabycie towaru lub usługi. Szczególną uwagę ustawodawca przywiązuje do właściwego informowania konsumentów w początkowej fazie sprzedaży, gdyż właśnie na tym etapie stosowana przez profesjonalistów reklama i nierzetelna informacja wpłynąć może na decyzje konsumentów w zakresie zakupu. Zaznaczyć należy, że zasadą warunkującą uznanie komunikacji handlowej za rzetelną i obiektywną jest kształtowanie przez nią rzeczywistych wyobrażeń o cenie nabywanego produktu i korzyściach związanych z propozycją w tym zakresie². W wyroku z dnia 19 maja 2005 r. (sygn. akt XVII Ama 11/2004) SOKiK wskazał, że cena towaru ma decydujący wpływ na konsumenta zainteresowanego nabyciem określonego towaru, zwłaszcza w sytuacji, gdy nie jest to towar nabywany przez konsumenta codziennie, który wymaga od niego zaangażowania znacznych środków pieniężnych.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że konsumentom uczestniczącym w badaniach składana jest oferta udziału w programie „Krok po zdrowie”. W ramach tego programu Spółka oferuje dwa pakiety, informując każdorazowo konsumentów o promocyjnej cenie oferowanego pakietu, nazywając tę promocję „refundacją”. Co istotne, z poczynionych w sprawie ustaleń wynika, że w praktyce owa refundacja nie istnieje. Z materiału dowodowego sprawy wynika przy tym, że cena oferowanych pakietów medycznych jest ustalana przez Zarząd i w zasadzie jest ceną stałą (wszyscy konsumenci mają możliwość dokonania zakupu pakietu z uwzględnieniem rzekomej refundacji).

Powyższe ustalenia znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach złożonych przez Zarząd Spółki w toku kontroli. Wynika z nich mianowicie, że Spółka zamierzała oferować pełen pakiet usług za kwotę 9.900 zł. Cena ta miała się jednak okazać zbyt wysoka dla klientów, więc **[usunięto]**. Co istotne, z wyjaśnień Zarządu wynika, że Spółka nigdy nie zniósła ceny 10.000 zł za pakiet, jednak w praktyce Spółka nie sprzedawała i nie sprzedaje pakietów

² R. Stefanicki, Komentarz do art. 5 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, [w:] tegoż, Ustawa o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym. Komentarz, Warszawa 2009.

za tę kwotę. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że zaproponowanie konsumentom niższej ceny pakietów było możliwe dzięki zaniechaniu prowadzenia szerokiej akcji marketingowej i poczynionych dzięki temu przez Spółkę oszczędnościom. Spółka zobligowana jest bowiem do rzetelnego informowania konsumentów o cenach oferowanych pakietów i za niedopuszczalne uznać należy informowanie ich o nieistniejącej akcji promocyjnej.

Bez znaczenia dla sprawy jest również okoliczność, że na stronie internetowej i w samej placówce znajduje się cennik poszczególnych usług świadczonych przez Spółkę. Zwrócić bowiem należy uwagę, że cennik ten nie obejmuje oferowanych przez Spółkę pakietów medycznych oferowanych w ramach programu „Krok po zdrowie”.

Zaznaczyć należy, iż celowe zawyżanie rzeczywistej ceny oferowanego produktu, czyni w oczach nabywcy potencjalny zakup atrakcyjniejszym. Na gruncie niniejszej sprawy można zatem w sposób bezsprzeczny stwierdzić, że Spółka, stosując praktykę polegającą na powoływaniu się na niestosowane w praktyce ceny oferowanych pakietów oraz wskazywaniu konsumentom nieistniejącej korzyści cenowej, mogła wpłynąć na podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji co do ich zakupu. Jednocześnie, w ocenie Prezesa Urzędu, sposób prezentowania przez Spółkę szczególnej korzyści cenowej na zakup oferowanych pakietów mógł wprowadzić w błąd nawet dostatecznie dobrze poinformowanego, uważnego i ostrożnego konsumenta.

Nie można przy tym pomijać wpływu, jaki potencjalnie mogła wywrzeć na decyzję konsumenta co do ewentualnego zakupu oferowanych mu w toku badań pakietów, sama wartość rzekomo wylosowanego upustu sięgająca kilku tysięcy złotych.

W związku z powyższym, praktykę Spółki opisaną w pkt I.4 sentencji niniejszej decyzji, należało uznać za nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 3 pkt 5 w zw. z art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 u.p.n.p.r., a jej stosowanie w obrocie konsumenckim za bezprawne.

Mając na względzie poczynione wyżej uwagi, Prezes Urzędu przyjął, że w rozpatrywanej sprawie spełnione zostały przesłanki niezbędne do przypisania Spółce stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisaną w sentencji: wykazana została bezprawność działań oraz naruszenie zbiorowego interesu konsumentów.

Uwzględniając wskazane okoliczności, na podstawie art. 26 ust. 1 u.o.k.k. orzeczono jak w pkt I.4 sentencji.

3. Rygor natychmiastowej wykonalności

Zgodnie z art. 103 u.o.k.k., Prezes Urzędu może nadać decyzji w części lub w całości rygor natychmiastowej wykonalności. Okolicznością warunkującą zastosowanie rygoru natychmiastowej wykonalności jest wystąpienie ważnego interesu konsumentów. Oznacza to, że nie w każdej sprawie, w której naruszony został interes konsumentów, zasadnym jest zastosowanie omawianej instytucji. Należy ją uwzględnić tylko wtedy, gdy mamy do czynienia z ważnym interesem konsumentów, a więc istotnym i doniosłym. Nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności musi zatem poprzedzać dokonanie ustalenia, jaki interes konsumentów doznał w danym przypadku naruszenia oraz czy jest on na tyle ważny, by wydanej decyzji nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

W przypadku zakwestionowanych niniejszą decyzją praktyk naruszany jest interes konsumentów polegający na prawie konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych

i niezakłóconych warunkach rynkowych. Stosowane przez Spółkę praktyki ograniczają bowiem konsumentom możliwość dokonania transakcji przy całkowitym zrozumieniu, jaki jest jej rzeczywisty sens ekonomiczny i prawny.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na pogląd Trybunału Konstytucyjnego, który w wyroku z dnia 21 kwietnia 2004 r. (sygn. akt: K 33/03) podkreślił, że *ochrona konsumenta nie jest działaniem o charakterze protekcyjnistyczno-paternalistycznym, lecz zmierza do zabezpieczenia interesów słabszego uczestnika rynku, którego wiedza i orientacja są - w porównaniu do profesjonalnego partnera (sprzedawcy, usługodawcy) - ograniczone. Konsument ma słabszą pozycję przetargową, a jego swoiste upośledzenie wynika z przyczyn systemowych, determinowanych pozycją rynkową. Z tej też przyczyny działania na rzecz ochrony konsumenta, które mają umocnić jego pozycję wobec profesjonalnego partnera służą wyrównaniu ich szans i zapewnieniu - także na rynku detalicznym, swobody dokonania wyboru i podjęcia nieskrępowanej decyzji. Istotą ochrony konsumenta nie jest więc nadawanie mu dodatkowych nadzwyczajnych przywilejów, lecz poddanie całości obrotu praktykom „rynkowo-kompensatoryjnym”, które mają przywrócić utraconą zdolność decydowania o konsumpcji. [...] Udział konsumenta w procesach rynkowych powinien być kształtowany w taki sposób, aby mógł on swobodnie i w zgodzie z własnym interesem zaspakajać - poprzez konkretne transakcje - swe uświadomione potrzeby, na podstawie dostarczonej wiedzy i informacji. Z tego powodu strategicznym założeniem nowoczesnej ochrony konsumenta jest zasada przejrzystości, jawności, rzeczywistej dostępności jasnej, pełnej i zrozumiałej informacji handlowej.*

Podkreślić należy, że zakwestionowane niniejszą decyzją praktyki stanowią nieuczciwe praktyki rynkowe, których stosowanie wobec konsumentów w myśl art. 3 u.p.n.p.r. jest bezwzględnie zakazane. Uregulowanie wskazanego zakazu wiązało się z koniecznością zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku gospodarczego i uzyskania odpowiedniego poziomu ochrony konsumentów. Osiągnięcie takiego rezultatu, w ocenie Prezesa Urzędu, jest możliwe wyłącznie w przypadku skutecznego i niezwłocznego eliminowania tego typu praktyk z obrotu.

Za rażąco niewłaściwe w ocenie Prezesa Urzędu należy uznać wszystkie zakwestionowane niniejszą decyzją praktyki. Za nałożeniem rygoru natychmiastowej wykonalności w niniejszej sprawie przemawia w szczególności okoliczność, że klientami Spółki są osoby między 40 a 85 rokiem życia, w tym w szczególności osoby starsze, powyżej 60 roku życia oraz osoby posiadające różnego rodzaju dolegliwości zdrowotne, cechujące się dużo większą podatnością na stosowane przez Spółkę niedozwolone praktyki rynkowe.

Zaznaczyć również należy, że koszt oferowanych przez Spółkę pakietów medycznych jest jak na polskie warunki wysoki. Ceny oferowanych pakietów sięgają kilkunastu tysięcy złotych. Nie ulega zatem wątpliwości, że stosowane praktyki mogą w efekcie w sposób znaczący godzić w ekonomiczne interesy konsumentów.

Ze względu na rażące naruszanie przez Spółkę opisanych wyżej interesów konsumentów, Prezes Urzędu zdecydował się nadać obowiązkowi zaniechania zakwestionowanych niniejszą decyzją praktyk rygor natychmiastowej wykonalności. W ocenie Prezesa Urzędu, tylko bowiem w ten sposób zostanie w pełni zrealizowana funkcja prewencyjna wydanej decyzji. Podnieść jednocześnie należy, iż brak nałożenia rygoru natychmiastowej wykonalności może oznaczać skuteczną, z punktu widzenia Spółki, kontynuację ich stosowania. Wobec

powyższego, natychmiastowe zaprzestanie opisanych praktyk ma decydujące znaczenie dla zapobieżenia dalszym naruszeniom interesów konsumentów.

Z uwagi na powyższe oraz na konieczność szybkiego reagowania na określone w pkt I sentencji naruszenia, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt II sentencji niniejszej decyzji.

4. Obowiązek usunięcia trwających skutków naruszeń określony w punkcie III sentencji decyzji

Zgodnie z art. 26 ust. 2 u.o.k.k., Prezes Urzędu może określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, w szczególności może zobowiązać przedsiębiorcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji.

Prezes Urzędu zdecydował o nałożeniu na Spółkę obowiązku skierowania listem poleconym - w terminie miesiąca od daty uprawomocnienia się decyzji - do wszystkich konsumentów, którzy zawarli w okresie od dnia 22 kwietnia 2022 r. do dnia wydania decyzji w niniejszej sprawie, tj. do dnia 3 lipca 2023 r. ze Spółką umowy sprzedaży, w sposób czytelny i zrozumiały pisemnej informacji, o treści:

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w decyzji nr RPZ 3/2023, uznał za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów działania POLMEDIQ spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu polegające na:

- 1. nieujawnianiu przez POLMEDIQ spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, w kierowanych do konsumentów zaproszeniach w formie druków bezadresowych, informacji o handlowym celu tych zaproszeń oraz prowadzonych wśród konsumentów bezpłatnych badań odporności, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r., poz. 2070, ze zm.), a tym samym narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*
- 2. przekazywaniu konsumentom informacji, które mogą wprowadzać ich w błąd co do stanu zdrowia, w tym w zakresie posiadanych schorzeń oraz czynników, które schorzenia te wywołały, w celu wpłynięcia na decyzje konsumentów o zakupie oferowanych przez POLMEDIQ spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu produktów, w sytuacji gdy informacje o stanie zdrowia osób uczestniczących w badaniach przekazywane są przez przedstawiciela handlowego zatrudnianego przez Spółkę, nieposiadającego niezbędnych kompetencji do prowadzenia analiz wykonywanych badań, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r., poz. 2070 ze zm.), a tym samym narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*
- 3. informowaniu przez POLMEDIQ spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu konsumentów w opracowanej przez tę Spółkę instrukcji użytkowania maty rehabilitacyjnej, że mata ta przeznaczona jest do magnetoterapii i umożliwia leczenie licznych schorzeń, w sytuacji gdy zgodnie ze specyfikacją producenta przedmiotowa mata stanowi wyrób rehabilitacyjny z dzianin wełnianych o zastosowaniu medycznym dużo węższym aniżeli ten określony w stosowanej*

przez Spółkę instrukcji użytkowania, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową o której mowa w art. 7 pkt 17 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r., poz. 2070 ze zm.), a tym samym narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

4. *informowaniu przez POLMEDIQ spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu konsumentów podczas prowadzonych badań, że oferowany badanym konsumentom udział w programie „Krok po zdrowie” obejmujący zakup określonych programem produktów jest refundowany lub przysługuje na jego zakup dofinansowanie, w sytuacji gdy deklarowana refundacja lub dofinansowanie nie istnieją, a cena za przystąpienie do programu jest ceną stałą wynikającą z aktualnej polityki cenowej Spółki, co wprowadza konsumentów w błąd co do istnienia szczególnej korzyści cenowej na zakup oferowanych przez Spółkę produktów i tym samym stanowi nieuczciwą praktykę rynkową określoną w art. 5 ust. 1 i 2 pkt 1 w zw. z art. 5 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2070, ze zm.), a tym samym narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*

Treść decyzji nr RPZ 3/2023 dostępna jest na stronie www.uokik.gov.pl.

Środek ten, w ocenie Prezesa Urzędu, pozwoli zrealizować przede wszystkim cele informacyjne decyzji. Informacja o wydaniu decyzji zostanie przekazana konsumentom, którzy mogli być poszkodowani w wyniku działań Spółki. Posiadając taką wiedzę, będą oni mogli podjąć decyzję, co do ewentualnego dochodzenia swoich indywidualnych roszczeń. Ponadto, w przypadku uprawomocnienia się decyzji, może ona stanowić prejudykat dla dochodzenia roszczeń przez indywidualnych konsumentów.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt III sentencji decyzji.

5. Kary nakładane na Spółkę

Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 u.o.k.k., Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 24 ustawy. Art. 106 ust. 3 ww. ustawy, wskazujący sposób obliczania obrotu, przewiduje m.in. w pkt 1, że obrót oblicza się jako sumę przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat - w przypadku przedsiębiorcy sporządzającego taki rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości. Art. 106 ust. 5 u.o.k.k. stanowi przy tym, że w przypadku gdy przedsiębiorca w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary nie osiągnął obrotu lub osiągnął obrót w wysokości nieprzekraczającej równowartości 100.000 euro, Prezes Urzędu nakładając karę pieniężną na podstawie ust. 1 uwzględnia średni obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary. Z kolei art. 106 ust. 6 ustawy przewiduje, że w przypadku, gdy przedsiębiorca nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 5, lub gdy obrót przedsiębiorcy obliczony na podstawie tego przepisu nie przekracza równowartości 100.000 euro, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej równowartości 10.000 euro.

Z rachunku zysków i strat przedłożonego przez Spółkę wynika, że w 2022 r. osiągnęła ona obrót w wysokości [usunięto]

Kara pieniężna za naruszenie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o którym mowa w art. 24 u.o.k.k., ma charakter fakultatywny. O tym, czy w konkretnej sprawie w odniesieniu do wskazanego przedsiębiorcy zasadne jest nałożenie kary pieniężnej decyduje, w ramach uznania administracyjnego, Prezes Urzędu.

Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, przede wszystkim charakter zarzuconych Spółce praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz skalę naruszeń, Prezes Urzędu uznał, że uzasadnione jest nałożenie na Spółkę kar pieniężnych za ich stosowanie.

Należy zwrócić uwagę, że przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie określają jakichkolwiek przesłanek, od których uzależnione byłoby podjęcie decyzji o nałożeniu kary. Ustawodawca wskazał jedynie w art. 111 u.o.k.k. te okoliczności, które Prezes Urzędu ma obowiązek uwzględnić decydując o wymiarze kary pieniężnej. Są to w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także: okres, stopień oraz skutki rynkowe naruszenia przepisów ustawy, przy czym stopień naruszenia Prezes Urzędu ocenia biorąc pod uwagę okoliczności dotyczące natury naruszenia i działalności przedsiębiorcy, która stanowiła przedmiot naruszenia (art. 111 ust. 1 pkt 1 u.o.k.k.).

Ustalając wysokość kar pieniężnych Prezes Urzędu bierze również pod uwagę okoliczności łagodzące oraz obciążające, które wystąpiły w sprawie. Zgodnie z art. 111 ust. 3 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, okolicznościami łagodzącymi są w szczególności: dobrowolne usunięcie skutków naruszenia, zaniechanie stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu, podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków oraz współpraca z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. Wśród zamkniętego katalogu okoliczności obciążających art. 111 ust. 4 pkt 2 ustawy wymienia: znaczny zasięg terytorialny naruszenia lub jego skutków, znaczne korzyści uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z dokonaniem naruszeniem, dokonanie uprzednio podobnego naruszenia oraz umyślność naruszenia.

Przy nakładaniu kar Prezes Urzędu uwzględnił, że wszystkie zarzucone Spółce praktyki miały charakter umyślny.

W toku prowadzonego postępowania Prezes Urzędu ustalił, że Spółka w zaproszeniach na organizowane pokazy nie informuje konsumentów o rzeczywistym, handlowym celu organizowanych badań. Analiza dokumentów zgromadzonych w toku postępowania pozwala odtworzyć powtarzalny schemat zaproszeń. Korespondencja prowadzona przez Zarząd Spółki z firmą projektującą ulotkę pozwala przy tym twierdzić, że zaproszenie było konstruowane z myślą o zapewnieniu jak największego odzewu ze strony konsumentów. [usunięto] Można przy tym zakładać, że również celowym było zaniechanie w ulotce rzeczywistego, handlowego celu zaproszeń i prowadzonych badań.

Nie może ulegać wątpliwości, że umyślny charakter ma również praktyka nakierowana na wprowadzenie konsumentów błąd co do stanu ich zdrowia. Z materiału dowodowego sprawy jednoznacznie wynika, że bezpłatne badania organizowane przez Spółkę prowadzone

są przez niewykwalifikowanego w zakresie świadczenia usług medycznych handlowca, który przedstawia ofertę Spółki przez pryzmat rzekomo prowadzonych badań i konsultacji medycznych. Co istotne, tego rodzaju praktyka nie tylko jest sprzeczna z prawem, ale i z określonym przez Spółkę „Regulaminem organizacyjnym podmiotu leczniczego POLMEDIQ spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Zgodnie bowiem z treścią § 7 ust. 1 tego regulaminu, „świadczenia zdrowotne udzielane są przez personel medyczny Podmiotu, posiadający wymagane przepisami odrębnymi kwalifikacje zawodowe”. Uwzględniając te okoliczności nie sposób twierdzić, że Spółka powierzając prowadzenie badań i konsultacji medycznych handlowcowi, czyniła to w sposób nieumyślny.

Charakter umyślny w ocenie Prezesa Urzędu ma również trzecia z zarzuconych Spółce praktyk. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego nie pozostawia bowiem wątpliwości, że podkreślanie nieistniejących leczniczych walorów oferowanej maty rehabilitacyjnej miało na celu zwiększenie wolumenu jej sprzedaży. Podkreślić przy tym należy, że informacje o zakresie jej zastosowania, Spółka z łatwością mogła skonfrontować u jej producenta, a zatem nie może być tu mowy o nieumyślnym działaniu Spółki.

Podobnie, umyślny charakter ma praktyka czwarta polegająca na sugerowaniu konsumentom możliwości dokonania zakupu oferowanych im pakietów medycznych w ramach refundacji. Spółka musiała bowiem zdawać sobie sprawę z tego, że nadanie sprzedaży pakietów formy uciekającej promocji, uczyniło jego ofertę atrakcyjniejszą w oczach potencjalnego nabywcy.

Podsumowując, należy podkreślić, że zakwestionowane praktyki Spółki są przemyślane. Są one nakierowane na pozyskanie jak największej liczby potencjalnych klientów i uzyskania jak największego poziomu sprzedaży. Nie jest przy tym możliwe, aby Spółka, nie zdawała sobie sprawy z konsekwencji podejmowanych działań. Mając na uwadze powyższe okoliczności, nie sposób twierdzić, że Spółka w zakresie opisanych praktyk naruszyła tylko zasady ostrożności w relacjach z konsumentami.

Przy ustaleniu wysokości kar Prezes Urzędu wziął pod uwagę: okoliczności naruszenia przez Spółkę przepisów ustawy oraz okres, stopień i skutki rynkowe naruszenia. Prezes Urzędu rozważył ponadto, czy wysokość kary powinna podlegać modyfikacjom z uwagi na okoliczności łagodzące lub obciążające.

5.1. Punkt IV.1 sentencji

Przypisana Spółce w pkt I.1. sentencji decyzji praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów stanowi wprowadzające w błąd działanie, które polega na nieujawnianiu w kierowanych do konsumentów zaproszeniach na organizowane badania informacji o ich rzeczywistym handlowym celu. Praktyka ta ujawnia się zatem na etapie przedkontraktowym, którego istotą jest zachowanie przedsiębiorcy ukierunkowane na skłonienie jak największej liczby potencjalnych klientów do udziału w organizowanym przez Spółkę wydarzeniu.

Oceniając stopień szkodliwości ww. praktyki Prezes Urzędu uwzględnił, że treść i forma wykorzystywanych przez Spółkę w obrocie konsumenckim zaproszeń mogła wywoływać mylne wyobrażenie przeciętnego konsumenta co do charakteru organizowanych spotkań. Wskutek działań Spółki konsumenci zostają pozbawieni rzetelnej informacji o rzeczywistym celu kierowanego w stosunku do nich przekazu, przy czym mylne wyobrażenie w tym zakresie

mogło mieć wpływ na podjęcie przez nich decyzji dotyczącej umowy, której w przeciwnym razie by nie podjęli. Uznać bowiem należy, że konsumenci rzetelnie poinformowani o rzeczywistym celu organizowanego przez Spółkę spotkania, mogliby zrezygnować z udziału w nim i to właśnie z uwagi na jego wyłącznie handlowy charakter.

Bez wątpienia opisana w pkt I.1. sentencji praktyka Spółki może wywierać wpływ także na konkretne decyzje konsumentów, którzy pozostając w błędzie co do charakteru organizowanych przez Spółkę spotkań, mogą być bardziej podatni na stosowane wobec nich działania marketingowe. Pośrednio działania Spółki mogły zatem godzić również w interesy ekonomiczne konsumentów.

Za szczególną szkodliwością omawianej praktyki przemawia okoliczność, że praktyka skierowana jest wobec osób w wieku od 40 do 85 roku życia, w tym osoby starsze, cechujące się różnego rodzaju dolegliwościami zdrowotnymi, szczególnie podatne na niedozwolone praktyki marketingowe.

Ważąc kwotę bazową omawianej praktyki, Prezes Urzędu uwzględnił także okres jej stosowania przez Spółkę. Na podstawie egzemplarzy, wzorów zaproszeń oraz korespondencji Spółki z firmą marketingową uznać należy, że zakwestionowana praktyka stosowana jest przez Spółkę od rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej w kwietniu 2022 r., a zatem ma charakter długotrwały.

W ocenie Prezesa Urzędu, ww. okoliczności, w tym wysoka szkodliwość opisanej praktyki, przesądzają o ustaleniu kwoty bazowej kary na poziomie [usunięto] obrotu osiągniętego przez Spółkę w 2022 r., tj. [usunięto] zł.

W dalszym etapie kalkulacji kary Prezes Urzędu rozważył, czy ustalona kwota bazowa powinna podlegać modyfikacjom ze względu na występujące w sprawie okoliczności łagodzące bądź obciążające.

Prezes Urzędu, w przypadku pierwszej z zarzuconych praktyk, nie dopatrył się okoliczności łagodzących. Natomiast za okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał umyślność stwierdzonego naruszenia. W konsekwencji, wskazana okoliczność uzasadnia podwyższenie kwoty bazowej kary o [usunięto]. Uwzględniając wskazaną okoliczność obciążającą, ustaloną kwotę bazową należało podwyższyć o [usunięto], do kwoty 16.536,50 zł.

Biorąc pod uwagę powyższe, za praktykę opisaną w pkt I.1. sentencji decyzji Prezes Urzędu, po zaokrągleniu kwoty bazowej, nałożył na Spółkę karę w wysokości 16.537,00 zł, co stanowi [usunięto] obrotu osiągniętego przez Spółkę w 2022 r. oraz [usunięto] maksymalnego wymiaru kary.

5.2. Punkt IV.2 sentencji

Przypisana Spółce w pkt I.2 sentencji decyzji praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów stanowiła wprowadzające w błąd działanie, które polegało na przekazywaniu konsumentom wprowadzających w błąd informacji co do ich stanu zdrowia, w tym w zakresie posiadanych schorzeń oraz czynników, które schorzenia te wywołały. Praktyka ta ujawniała się zatem na etapie przedkontraktowym i miała na celu zainteresowanie ofertą Spółki jak największej grupy osób uczestniczących w pokazie.

Oceniając stopień szkodliwości ww. praktyki Prezes Urzędu uwzględnił, że konsumenci przy pomocy prowadzonych przez Spółkę badań są wprowadzani w błąd co do stanu zdrowia,

w którym się aktualnie znajdowali. Wskutek działań Spółki konsumenci są pozbawiani możliwości podejmowania racjonalnych decyzji rynkowych, gdyż pod wpływem otrzymanej sugestii o sanie zdrowia, mogą zdecydować się na zakup oferowanych przez Spółkę pakietów medycznych. Stwierdzić należy, że konsument, któremu sugeruje się ewentualne nieprawidłowości w funkcjonowaniu organizmu, z dużo mniejszym krytycyzmem rozważa ofertę Spółki.

Bez wątplenia opisana w pkt I.2 sentencji praktyka Spółki mogła wywierać wpływ także na konkretne decyzje konsumentów, którzy pozostając w błędzie co do stanu zdrowia, mogli być bardziej podatni na stosowane wobec nich działania marketingowe. Pośrednio działania Spółki mogły zatem godzić również w interesy ekonomiczne konsumentów.

Za szczególną szkodliwością omawianej praktyki przemawia okoliczność, że przedmiotem oferty Spółki są pakiety i usługi o charakterze medycznym. Niedozwolone praktyka dotyczy zatem w dużej części osób cierpiących na różne schorzenia (osobom zdrowym urządzenia te są niepotrzebne), a więc przynajmniej w części ludzi starszych, w tym emerytów i rencistów.

Ważąc kwotę bazową omawianej praktyki, Prezes Urzędu uwzględnił także okres jej stosowania przez Spółkę. Na podstawie korespondencji elektronicznej Spółki z [usunięto] można stwierdzić, że nie ma ona charakteru długotrwałego, bo jest wykorzystywana przez Spółkę od momentu podjęcia współpracy z [usunięto] w dniu 1 lipca 2022 r.

W ocenie Prezesa Urzędu, ww. okoliczności, w tym wysoka szkodliwość opisanej praktyki, przesądzają o ustaleniu kwoty bazowej kary na poziomie [usunięto] obrotu osiągniętego przez Spółkę w 2022 r., tj. [usunięto] zł.

W dalszym etapie kalkulacji kary Prezes Urzędu rozważył, czy ustalona kwota bazowa powinna podlegać modyfikacjom ze względu na występujące w sprawie okoliczności łagodzące bądź obciążające.

Prezes Urzędu, w przypadku drugiej z zarzuconych praktyk, nie dopatrył się okoliczności łagodzących. Natomiast za okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał umyślność stwierdzonego naruszenia. W konsekwencji, wskazana okoliczność uzasadnia podwyższenie kwoty bazowej kary o [usunięto]. Uwzględniając wskazaną okoliczność obciążającą, ustaloną kwotę bazową należało podwyższyć o [usunięto], do kwoty 24.804,75 zł.

Biorąc pod uwagę powyższe, za praktykę opisaną w pkt I.2. sentencji decyzji Prezes Urzędu, po zaokrągleniu kwoty bazowej, nałożył na Spółkę karę w wysokości 24.805,00 zł, co stanowi [usunięto] obrotu osiągniętego przez Spółkę w 2022 r. oraz [usunięto] maksymalnego wymiaru kary.

5.3. Punkt IV.3 sentencji

W zakresie trzeciej z zarzuconych Spółka praktyk, Prezes Urzędu przy nakładaniu kary uwzględnił okoliczność, że ujawnia się ona na etapie przedkontraktowym. Zważyć należy, że Spółka przekazując konsumentom nieprawdziwe informacje co do właściwości leczniczych oferowanej maty rehabilitacyjnej, ogranicza konsumentom w wysokim stopniu możliwość uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych przez przedsiębiorcę warunkach rynkowych. W tym kontekście zwrócić należy również uwagę, że oferta Spółki skierowana jest w dużej mierze do osób z różnego rodzaju dolegliwościami zdrowotnymi, zatem zarzuconą Spółce

praktykę uznać należy za wysoce szkodliwą. Nadto podkreślić należy, że stosowana praktyka należy do kategorii nieuczciwych praktyk rynkowych, których stosowanie zakazane jest w każdych okolicznościach, zatem sam ustawodawca przesądza w tym przypadku o szczególnej konieczności piętnowania tego rodzaju działań.

Za szczególną szkodliwością omawianej praktyki przemawia okoliczność, że praktyka skierowana jest wobec osób w wieku od 40 do 85 roku życia, w tym osoby starsze, cechujące się różnego rodzaju dolegliwościami zdrowotnymi, szczególnie podatne na niedozwolone praktyki marketingowe.

Ważąc kwotę bazową omawianej praktyki, Prezes Urzędu uwzględnił także okres jej stosowania przez Spółkę. Na podstawie egzemplarzy umów sprzedaży i znajdujących się w nich adnotacji dot. przekazywanych materiałów edukacyjnych można przy tym stwierdzić, że ma ona charakter długotrwały, przy czym jest wykorzystywana przez Spółkę od momentu rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej przez Spółkę w kwietniu 2022 r.

W ocenie Prezesa Urzędu, ww. okoliczności, w tym wysoka szkodliwość opisanej praktyki, przesądzają o ustaleniu kwoty bazowej kary na poziomie [usunięto] obrotu osiągniętego przez Spółkę w 2022 r., tj. [usunięto] zł.

W dalszym etapie kalkulacji kary Prezes Urzędu rozważył, czy ustalona kwota bazowa powinna podlegać modyfikacjom ze względu na występujące w sprawie okoliczności łagodzące bądź obciążające.

Prezes Urzędu, w przypadku trzeciej z zarzuconych praktyk, nie dopatrył się okoliczności łagodzących. Natomiast za okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał umyślność stwierdzonego naruszenia. W konsekwencji, wskazana okoliczność uzasadnia podwyższenie kwoty bazowej kary o [usunięto]. Uwzględniając wskazaną okoliczność obciążającą, ustaloną kwotę bazową należało podwyższyć o [usunięto], do kwoty 24.804,75 zł.

Biorąc pod uwagę powyższe, za praktykę opisaną w pkt I.3. sentencji decyzji Prezesa Urzędu, po zaokrągleniu kwoty bazowej, nałożył na Spółkę karę w wysokości 24.805,00 zł, co stanowi [usunięto] obrotu osiągniętego przez Spółkę w 2022 r. oraz [usunięto] maksymalnego wymiaru kary.

5.4. Punkt IV.4 sentencji

Przypisana Spółce w pkt I.4. sentencji decyzji praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów stanowi wprowadzające w błąd działanie, które polega na wywoływaniu wrażenia o istnieniu szczególnej korzyści cenowej na nabywane w związku z prowadzonymi badaniami pakiety medyczne. Praktyka ta ujawnia się na etapie przedkontraktowym, którego istotą jest zachowanie przedsiębiorcy ukierunkowane na skłonienie jak największej liczby potencjalnych klientów do skorzystania z oferty Spółki.

Oceniając stopień szkodliwości tej praktyki należy uwzględnić, że narusza ona bezpośrednio prawo konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych warunkach rynkowych. Zaznaczyć należy, iż konsumenci wprowadzani w błąd w zakresie istnienia szczególnej korzyści cenowej na zakupy dokonywane w toku badań, potencjalnie z dużo mniejszym krytycyzmem podchodzą do składanej im oferty. W konsekwencji, konsumenci

będąc pod wpływem zabiegów marketingowych Spółki mogą podejmować niekorzystne decyzje ekonomiczne.

W ocenie Prezesa Urzędu praktyka ta ogranicza konsumentom w wysokim stopniu możliwość uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych przez przedsiębiorcę warunkach rynkowych, wobec czego praktykę tę uznać należy za wysoce szkodliwą.

Za szczególną szkodliwością omawianej praktyki przemawia okoliczność, że praktyka skierowana jest wobec osób w wieku od 40 do 85 roku życia, w tym osoby starsze, cechujące się różnego rodzaju dolegliwościami zdrowotnymi, szczególnie podatne na niedozwolone praktyki marketingowe.

Oceniając stopień szkodliwości ww. praktyki Prezes Urzędu uwzględnił również okoliczność, że praktyka Spółki mogła godzić w interesy ekonomiczne konsumentów. Konsumenti bowiem skuszeni możliwością otrzymania wysokich rabatów na oferowane im pakiety medyczne, mogli z dużo większym zainteresowaniem podejść do przedstawianej im oferty Spółki i ewentualnego zawarcia umowy sprzedaży. Nie należy przy tym zapominać, że oferowane przez Spółkę pakiety są jak na polskie warunki kosztowne.

Za szczególną szkodliwością omawianej praktyki przemawia okoliczność, że praktyka skierowana jest wobec osób w wieku od 40 do 85 roku życia, w tym osoby starsze, cechujące się różnego rodzaju dolegliwościami zdrowotnymi, szczególnie podatne na niedozwolone praktyki marketingowe.

Ważąc kwotę bazową omawianej praktyki, Prezes Urzędu uwzględnił także okres jej stosowania przez Spółkę. Z wyjaśnień Prezesa Zarządu Spółki wynika, że pakiety medyczne nigdy nie były sprzedawane za pierwotnie ustaloną kwotę 10.000 zł. Zatem, [usunięto], to uznać należy, że praktyka opisana w pkt 1.4. sentencji decyzji stosowna była przez Spółkę wcześniej, tj. od momentu rozpoczęcia przez nią działalności w kwietniu 2022 r. W konsekwencji uznać należy, że praktyka ta ma charakter długotrwały.

W ocenie Prezesa Urzędu, ww. okoliczności, w tym wysoka szkodliwość opisanej praktyki, przesądzają o ustaleniu kwoty bazowej kary na poziomie [usunięto] obrotu osiągniętego przez Spółkę w 2022 r., tj. [usunięto] zł.

W dalszym etapie kalkulacji kary Prezes Urzędu rozważył, czy ustalona kwota bazowa powinna podlegać modyfikacjom ze względu na występujące w sprawie okoliczności łagodzące bądź obciążające.

Prezes Urzędu, w przypadku czwartej z zarzuconych praktyk, nie dopatrywał się okoliczności łagodzących. Natomiast za okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał umyślność stwierdzonego naruszenia. W konsekwencji, wskazana okoliczność uzasadnia podwyższenie kwoty bazowej kary o [usunięto]. Uwzględniając wskazaną okoliczność obciążającą, ustaloną kwotę bazową należało podwyższyć o [usunięto], do kwoty 24.804,75 zł.

Biorąc pod uwagę powyższe, za praktykę opisaną w pkt 1.4. sentencji decyzji Prezes Urzędu, po zaokrągleniu kwoty bazowej, nałożył na Spółę karę w wysokości 24.805,00 zł, co stanowi [usunięto] obrotu osiągniętego przez Spółkę w 2022 r. oraz [usunięto] maksymalnego wymiaru kary.

Zdaniem Prezesa Urzędu, orzeczone kary są adekwatne do okresu, stopnia oraz okoliczności naruszenia przez Spółkę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kary

te pełnią przede wszystkim funkcję represyjną, stanowiąc sankcję i dolegliwość za naruszenie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest ponadto ich walor wychowawczy, odstrasżający dla innych przedsiębiorców przed stosowaniem w przyszłości tego typu praktyk w obrocie z konsumentami.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 u.o.k.k. karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

6. Kary nakładane na osoby pełniące funkcje kierownicze Spółki

Zgodnie z art. 106b ust. 1 u.o.k.k. Prezes Urzędu może nałożyć na osobę zarządzającą karę pieniężną w wysokości do 2 000 000 zł, jeżeli osoba ta, w ramach sprawowania swojej funkcji w czasie trwania stwierdzonego naruszenia, umyślnie dopuściła przez swoje działanie lub zaniechanie do naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów określonych w art. 23a lub art. 24. Nałożenie na osobę zarządzającą kary pieniężnej może nastąpić wyłącznie w decyzji nakładającej na przedsiębiorcę karę pieniężną, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 3a lub 4 u.o.k.i.k.

Ustawodawca wymaga, żeby wymierzając osobie zarządzającej karę pieniężną Prezes Urzędu uwzględnił w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także stopień wpływu zachowania osoby zarządzającej na naruszenie, którego dokonał przedsiębiorca, przychody uzyskane przez osobę zarządzającą u danego przedsiębiorcy, z uwzględnieniem okresu trwania naruszenia, oraz okres i skutki rynkowe naruszenia lub skutki naruszenia dla konsumentów (art. 111 ust. 1 pkt 2 u.o.k.k.).

Przy wymierzaniu kar pieniężnych dla osób zarządzających Prezes Urzędu uwzględnia również okoliczności obciążające i łagodzące.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy podkreślenia wymaga, że od wpisania Spółki do KRS posiada ona dwuosobowy Zarząd, przy czym niezmiennie w zarządzie zasiadają małżonkowie Krzysztof Paweł Plus (Prezes Zarządu) oraz Martyna Polus (Członek Zarządu). Co istotne, ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że Zarząd Spółki akceptował przygotowywane przez [usunięto] projekty ulotek bezadresowych i wysyłał rekomendacje co do ich finalnej treści. Okoliczności te wynikają wprost ze zgromadzonej w aktach sprawy korespondencji elektronicznej prowadzonej przez Zarząd Spółki.

Z dotychczas zgromadzonych materiałów wynika również, że to Zarząd Spółki opracowywał i wdrażał politykę cenową i marketingową Spółki i bezpośrednio nadzorował jej wykonanie. [usunięto]

Uznać również należy, że to Zarząd jest w pełni odpowiedzialny za wdrożenie i stosowanie w praktyce kwestionowanej instrukcji użytkowania maty rehabilitacyjnej. Producent maty zaprzecza bowiem aby opracował tę instrukcję. Nadto, instrukcja zawiera logo Spółki oraz jej dane jako gwaranta maty. Nadto, w odpowiedzi na przedstawione zarzuty Spółka (reprezentowana przez Martynę Polus) wprost wskazała, że w jej ocenie zakwestionowana instrukcja ma prawidłową treść i w żadnym miejscu nie zaprzeczyła, aby ponosiła odpowiedzialność za zamieszczone w jej treści twierdzenia.

Zarząd był również odpowiedzialny za zatrudnienie handlowca i powierzenie mu zadań przekraczających jego kompetencje, w tym prowadzenie badań o charakterze medycznym wśród konsumentów. Tutaj zwrócić należy uwagę, że działanie to należy oceniać za w pełni świadome. Z umowy z Panią [usunięto] jasno bowiem wynika, że została ona zatrudniona na stanowisku przedstawiciela handlowego, przy czym zakładać należy, że diagnozy pacjentów prowadzi przy akceptacji Zarządu Spółki, skoro na stronie internetowej Spółka publikuje informacje o tym pracowniku określając go właśnie mianem „diagnosty w zakresie analizy składu ciała”.

Mając powyższe na względzie nie może ulegać wątpliwości, że to Zarząd Spółki w osobach Krzysztofa Pawła Polus oraz Martyny Polus ponosi osobistą odpowiedzialność za zakwestionowane w niniejszym postanowieniu działania Spółki. W ocenie Prezesa Urzędu, dopuścił on do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w sposób umyślny, dążąc w praktyce do maksymalizacji jej zysków.

Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, przede wszystkim charakter zarzuconych Spółce praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, stopień wpływu osoby zarządzającej na naruszenia oraz umyślność podejmowanych przez tę osobę działań, uzasadnione jest nałożenie zarówno na Krzysztofa Pawła Polus, jak i Martynę Polus kar pieniężnych za dopuszczenie do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k.

6.1. Punkt V.1. sentencji

Nakładając na Prezesa Zarządu karę za umyślne dopuszczenie poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.1 sentencji, Prezes Urzędu miał na względzie wszystkie okoliczności rozpatrywane przy nakładaniu kary za tę praktykę na Spółkę, w tym jej szczególną szkodliwość, długotrwałość jej stosowania oraz opisane wyżej skutki tego naruszenia dla konsumentów.

Ważąc kwotę kary Prezes Urzędu uwzględnił również okoliczność, że Krzysztof Paweł Polus jest niezmiennie Prezesem dwuosobowego Zarządu Spółki, który sprawuje ze swoją żoną Martyną Polus, a zatem jest osobą w pełni odpowiedzialną za stosowanie zarzuconej praktyki.

Ustalając kwotę nakładanej kary Prezes Urzędu miał także na względzie okoliczność, że Krzysztof Paweł Polus pobierał wynagrodzenie z tytułu pełnionej funkcji, a od 1 kwietnia 2022 r. do 28 lutego 2023 r. uzyskał z tego tytułu brutto [usunięto] zł.

Prezes Urzędu, określając karę za umyślne dopuszczenie przez Zarząd Spółki poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.1 sentencji, nie dopatrzył się okoliczności łagodzących i obciążających.

Biorąc pod uwagę powyższe, za umyślne dopuszczenie poprzez swoje działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.1 sentencji Prezes Urzędu nałożył na Krzysztofa Pawła Polus karę w wysokości 5.000,00 zł, co stanowi 0,25 % maksymalnego wymiaru kary.

6.2. Punkt V.2. sentencji

Nakładając na Prezesa Zarządu karę za umyślne dopuszczenie poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.2 sentencji, Prezes Urzędu miał na względzie wszystkie okoliczności rozpatrywane przy nakładaniu kary za tę praktykę na Spółkę, w tym jej szczególną szkodliwość, czas jej stosowania oraz opisane wyżej skutki tego naruszenia dla konsumentów.

Ważąc kwotę kary Prezes Urzędu uwzględnił również okoliczność, że Krzysztof Paweł Polus jest niezmiennie Prezesem dwuosobowego Zarządu Spółki, który sprawuje ze swoją żoną Martyną Polus, a zatem jest osobą w pełni odpowiedzialną za stosowanie zarzuconej praktyki.

Ustalając kwotę nakładanej kary Prezes Urzędu miał także na względzie okoliczność, że Krzysztof Paweł Polus pobierał wynagrodzenie z tytułu pełnionej funkcji, a od 1 kwietnia 2022 r. do 28 lutego 2023 r. uzyskał z tego tytułu brutto [usunięto] zł.

Prezes Urzędu, określając karę za umyślne dopuszczenie przez Zarząd Spółki poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.2 sentencji, nie dopatrzył się okoliczności łagodzących i obciążających.

Biorąc pod uwagę powyższe, za umyślne dopuszczenie poprzez swoje działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.2 sentencji Prezes Urzędu nałożył na Krzysztofa Pawła Polus karę w wysokości 7.000,00 zł, co stanowi 0,35 % maksymalnego wymiaru kary.

6.3. Punkt V.3. sentencji

Nakładając na Prezesa Zarządu karę za umyślne dopuszczenie poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.3 sentencji, Prezes Urzędu miał na względzie wszystkie okoliczności rozpatrywane przy nakładaniu kary za tę praktykę na Spółkę, w tym jej szczególną szkodliwość, długotrwałość jej stosowania oraz opisane wyżej skutki tego naruszenia dla konsumentów.

Ważąc kwotę kary Prezes Urzędu uwzględnił również okoliczność, że Krzysztof Paweł Polus jest niezmiennie Prezesem dwuosobowego Zarządu Spółki, który sprawuje ze swoją żoną Martyną Polus, a zatem jest osobą w pełni odpowiedzialną za stosowanie zarzuconej praktyki.

Ustalając kwotę nakładanej kary Prezes Urzędu miał także na względzie okoliczność, że Krzysztof Paweł Polus pobierał wynagrodzenie z tytułu pełnionej funkcji, a od 1 kwietnia 2022 r. do 28 lutego 2023 r. uzyskał z tego tytułu brutto [usunięto] zł.

Prezes Urzędu, określając karę za umyślne dopuszczenie przez Zarząd Spółki poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.3 sentencji, nie dopatrzył się okoliczności łagodzących i obciążających.

Biorąc pod uwagę powyższe, za umyślne dopuszczenie poprzez swoje działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.3 sentencji Prezes Urzędu nałożył na Krzysztofa Pawła Polus karę w wysokości 7.000,00 zł, co stanowi 0,35 % maksymalnego wymiaru kary.

6.4. Punkt V.4. sentencji

Nakładając na Prezesa Zarządu karę za umyślne dopuszczenie poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.4 sentencji, Prezes Urzędu miał na względzie wszystkie okoliczności rozpatrywane przy nakładaniu kary za tę praktykę na Spółkę, w tym jej szczególną szkodliwość, długotrwałość jej stosowania oraz opisane wyżej skutki tego naruszenia dla konsumentów.

Ważąc kwotę kary Prezes Urzędu uwzględnił również okoliczność, że Krzysztof Paweł Polus jest niezmiennie Prezesem dwuosobowego Zarządu Spółki, który sprawuje ze swoją żoną Martyną Polus, a zatem jest osobą w pełni odpowiedzialną za stosowanie zarzuconej praktyki.

Ustalając kwotę nakładanej kary Prezes Urzędu miał także na względzie okoliczność, że Krzysztof Paweł Polus pobierał wynagrodzenie z tytułu pełnionej funkcji, a od 1 kwietnia 2022 r. do 28 lutego 2023 r. uzyskał z tego tytułu brutto [usunięto] zł.

Prezes Urzędu, określając karę za umyślne dopuszczenie przez Zarząd Spółki poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.4 sentencji, nie dopatrzył się okoliczności łagodzących i obciążających.

Biorąc pod uwagę powyższe, za umyślne dopuszczenie poprzez swoje działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.4 sentencji Prezes Urzędu nałożył na Krzysztofa Pawła Polus karę w wysokości 7.000,00 zł, co stanowi 0,35 % maksymalnego wymiaru kary.

6.5. Punkt VI.1. sentencji

Nakładając na Członka Zarządu karę za umyślne dopuszczenie poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.1 sentencji, Prezes Urzędu miał na względzie wszystkie okoliczności rozpatrywane przy nakładaniu kary za tę praktykę na Spółkę, w tym jej szczególną szkodliwość, długotrwałość jej stosowania oraz opisane wyżej skutki tego naruszenia dla konsumentów.

Ważąc kwotę kary Prezes Urzędu uwzględnił również okoliczność, że Martyna Polus jest niezmiennie Członkiem dwuosobowego Zarządu Spółki, który sprawuje ze swoim mężem Krzysztofem Pawłem Polus, a zatem jest osobą w pełni odpowiedzialną za stosowanie zarzuconej praktyki.

Ustalając kwotę nakładanej kary Prezes Urzędu miał także na względzie okoliczność, że Martyna Polus pobierała wynagrodzenie z tytułu pełnionej funkcji, a od 1 kwietnia 2022 r. do 28 lutego 2023 r. uzyskał z tego tytułu brutto [usunięto] zł.

Prezes Urzędu, określając karę za umyślne dopuszczenie przez Zarząd Spółki poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.1 sentencji, nie dopatrzył się okoliczności łagodzących i obciążających.

Biorąc pod uwagę powyższe, za umyślne dopuszczenie poprzez swoje działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.1 sentencji Prezes Urzędu nałożył na Martynę Polus karę w wysokości 5.000,00 zł, co stanowi 0,25 % maksymalnego wymiaru kary.

6.6. Punkt VI.2. sentencji

Nakładając na Członka Zarządu karę za umyślne dopuszczenie poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.2 sentencji, Prezes Urzędu miał na względzie wszystkie okoliczności rozpatrywane przy nakładaniu kary za tę praktykę na Spółkę, w tym jej szczególną szkodliwość, czas jej stosowania oraz opisane wyżej skutki tego naruszenia dla konsumentów.

Ważąc kwotę kary Prezes Urzędu uwzględnił również okoliczność, że Martyna Polus jest niezmiennie Członkiem dwuosobowego Zarządu Spółki, który sprawuje ze swoim mężem Krzysztofem Pawłem Polus, a zatem jest osobą w pełni odpowiedzialną za stosowanie zarzuconej praktyki.

Ustalając kwotę nakładanej kary Prezes Urzędu miał także na względzie okoliczność, że Martyna Polus pobierała wynagrodzenie z tytułu pełnionej funkcji, a od 1 kwietnia 2022 r. do 28 lutego 2023 r. uzyskał z tego tytułu brutto [usunięto] zł.

Prezes Urzędu, określając karę za umyślne dopuszczenie przez Zarząd Spółki poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.2 sentencji, nie dopatrzył się okoliczności łagodzących i obciążających.

Biorąc pod uwagę powyższe, za umyślne dopuszczenie poprzez swoje działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.2 sentencji Prezes Urzędu nałożył na Martynę Polus karę w wysokości 7.000,00 zł, co stanowi 0,35 % maksymalnego wymiaru kary.

6.7. Punkt VI.3. sentencji

Nakładając na Członka Zarządu karę za umyślne dopuszczenie poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.3 sentencji, Prezes Urzędu miał na względzie wszystkie okoliczności rozpatrywane przy nakładaniu kary za tę praktykę na Spółkę, w tym jej szczególną szkodliwość, długotrwałość jej stosowania oraz opisane wyżej skutki tego naruszenia dla konsumentów.

Ważąc kwotę kary Prezes Urzędu uwzględnił również okoliczność, że Martyna Polus jest niezmiennie Członkiem dwuosobowego Zarządu Spółki, który sprawuje ze swoim mężem Krzysztofem Pawłem Polus, a zatem jest osobą w pełni odpowiedzialną za stosowanie zarzuconej praktyki.

Ustalając kwotę nakładanej kary Prezes Urzędu miał także na względzie okoliczność, że Martyna Polus pobierała wynagrodzenie z tytułu pełnionej funkcji, a od 1 kwietnia 2022 r. do 28 lutego 2023 r. uzyskał z tego tytułu brutto [usunięto] zł.

Prezes Urzędu, określając karę za umyślne dopuszczenie przez Zarząd Spółki poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.3 sentencji, nie dopatrzył się okoliczności łagodzących i obciążających.

Biorąc pod uwagę powyższe, za umyślne dopuszczenie poprzez swoje działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.3 sentencji Prezes Urzędu nałożył na Martynę Polus karę w wysokości 7.000,00 zł, co stanowi 0,35 % maksymalnego wymiaru kary.

6.8. Punkt VI.4. sentencji

Nakładając na Członka Zarządu karę za umyślne dopuszczenie poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.4 sentencji, Prezes Urzędu miał na względzie wszystkie okoliczności rozpatrywane przy nakładaniu kary za tę praktykę na Spółkę, w tym jej szczególną szkodliwość, długotrwałość jej stosowania oraz opisane wyżej skutki tego naruszenia dla konsumentów.

Ważąc kwotę kary Prezes Urzędu uwzględnił również okoliczność, że Martyna Polus jest niezmiennie Członkiem dwuosobowego Zarządu Spółki, który sprawuje ze swoim mężem Krzysztofem Pawłem Polus, a zatem jest osobą w pełni odpowiedzialną za stosowanie zarzuconej praktyki.

Ustalając kwotę nakładanej kary Prezes Urzędu miał także na względzie okoliczność, że Martyna Polus pobierała wynagrodzenie z tytułu pełnionej funkcji, a od 1 kwietnia 2022 r. do 28 lutego 2023 r. uzyskał z tego tytułu brutto [usunięto] zł.

Prezes Urzędu, określając karę za umyślne dopuszczenie przez Zarząd Spółki poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.4 sentencji, nie dopatrzył się okoliczności łagodzących i obciążających.

Biorąc pod uwagę powyższe, za umyślne dopuszczenie poprzez swoje działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.4 sentencji Prezes Urzędu nałożył na Martynę Polus karę w wysokości 7.000,00 zł, co stanowi 0,35 % maksymalnego wymiaru kary.

Zdaniem Prezesa Urzędu, orzeczone kary są adekwatne do stopnia wpływu zachowania osób zarządzających na naruszenia, których dokonała Spółka, przychodów uzyskanych przez osoby Zarządzające w Spółce, okresu trwania naruszenia oraz okresu i skutków naruszenia dla konsumentów. Kary te pełnią przede wszystkim funkcję represyjną, stanowiąc sankcję i dolegliwość za naruszenie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest ponadto ich walor wychowawczy, odstraszaający dla innych osób zarządzających przed wpływaniem na stosowanie przez zarządzane przez nie podmioty w przyszłości opisanych niniejszą decyzją praktyk w obrocie z konsumentami.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 u.o.k.k. karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

7. Koszty postępowania

Art. 77 ust. 1 u.o.k.k. przewiduje, że jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest zobowiązany ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 80 ww. ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Należy zauważyć, że ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera wyczerpujących regulacji dotyczących rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Art. 83 tej ustawy stanowi jednak, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022r., poz. 2000 ze zm.- dalej:

k.p.a.). Stosownie do art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia. Jednocześnie, zgodnie z art. 263 § 1 i 2 k.p.a., do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56 k.p.a., koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty doręczenia stronom pism urzędowych, a także koszty mediacji. Organ administracji publicznej może zaliczyć do kosztów postępowania także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy.

Do kosztów przeprowadzonego postępowania w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów zaliczono poniesione koszty doręczenia pism Spółce oraz członkom jej Zarządu, w wysokości 56,70 zł.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

8. Pouczenie

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 u.o.k.k. w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 1805, ze zm. - dalej: Kpc) - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie rygoru natychmiastowej wykonalności (pkt II sentencji decyzji), stosownie do treści art. 108 § 2 zd. 2 k.p.a., w związku z art. 83 u.o.k.k., jak również stosownie do art. 81 ust. 5 u.o.k.k., w związku z art. 479³² Kpc, zażalenie na przedmiotowe postanowienie należy wnieść do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu, w terminie tygodniowym od daty doręczenia decyzji.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt V sentencji decyzji, na podstawie art. 264 § 2 k.p.a. w zw. z art. 83 i art. 81 ust. 5 u.o.k.k. w związku z 479³² § 1 i § 2 Kpc, Przedsiębiorcy przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2021 r., poz. 2257), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1.000 zł. Z kolei, zgodnie z art. 32 ust. 2 tej ustawy zażalenie

na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie w kwocie 500 zł.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie fizycznej, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny lub ich poniesienie narazi ją na taki uszczerbek. Do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych powinno być dołączone oświadczenie obejmujące szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów.

Zgodnie z art. 103 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

Zgodnie z art. 105 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Stosownie do treści art. 117 § 1, § 2 i § 4 Kpc strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba fizyczna, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Stosownie do treści art. 117 § 3 i § 4 Kpc, osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaze, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego.

Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Poznaniu
Jarosław Krüger